

KOMISJA EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 26.7.2011
KOM(2011) 456 wersja ostateczna

2011/0197 (COD)

Wniosek dotyczący

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

{SEK(2011) 958 wersja ostateczna}

{SEK(2011) 959 wersja ostateczna}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Kontekst ogólny

Dyrektywę o rekreacyjnych jednostkach pływających¹ przyjęto w 1994 r. w celu uregulowania wprowadzania rekreacyjnych jednostek pływających do obrotu w Unii Europejskiej. W dyrektywie ustanowiono zasadniczy wymóg bezpieczeństwa, którego muszą przestrzegać producenci przy projektowaniu jednostek pływających w celu wprowadzania bezpiecznych jednostek pływających do obrotu w UE. Producenci muszą spełnić kilka obowiązków w celu wykazania, że ich produkt jest zgodny z dyrektywą, w tym obowiązek deklaracji zgodności jednostki pływającej z zasadniczymi wymogami dyrektywy, umieszczenia oznakowania CE na produkcie i zapewnienia użytkownikom informacji dotyczących używania i obsługi produktu.

Dyrektywę 94/25/WE zmieniono dyrektywą 2003/44/WE, która wprowadza zestaw granicznych wielkości emisji spalin z silników napędowych i poziomu hałasu w przypadku jednostek pływających z silnikami napędowymi, zarówno dla silników z zapłonem samoczynnym, jak i iskrowym. Najważniejsze zanieczyszczenia powietrza regulowane w dyrektywie o rekreacyjnych jednostkach pływających obejmują: tlenki azotu (NO_x), węglowodory (HC) i cząstki stałe (PT). Ponadto w dyrektywie 2003/44/WE rozszerzono zakres dyrektywy o rekreacyjnych jednostkach pływających, aby obejmował również skutery wodne.

Ta sama dyrektywa zmieniająca zawiera klauzulę przeglądu (art. 2), która ma na celu zmniejszenie granicznych wielkości emisji, aby odzwierciedlić postęp techniczny w konstrukcji silników dla jednostek rekreacyjnych, jak również potrzebę zharmonizowania granicznych wielkości emisji na całym świecie, w szczególności w Stanach Zjednoczonych. Jednocześnie należy uwzględnić zagrożoną pozycję MŚP, ponieważ sektor ten obejmuje głównie małe i średnie przedsiębiorstwa (ponad 95 % przedsiębiorstw to MŚP).

MŚP działające w tym sektorze zajmują się głównie budowaniem łodzi lub dostosowywaniem silników do transportu morskiego (modyfikowanie silników pojazdów drogowych i maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach i ich instalowanie w łodziach). Istnieje również kilku małych producentów silników działających wyłącznie na rynku UE i dostarczających silniki wyłącznie do obrotu UE.

Klauzula przeglądu (art. 2) stanowi również, że Komisja przedłoży sprawozdanie w sprawie możliwości dalszej poprawy właściwości silników dotyczących środowiska naturalnego i, jeśli w świetle tego sprawozdania zostanie uznane to za właściwe, przedłoży odpowiednie wnioski Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Komisja wydała sprawozdanie w 2007 r. (COM(2007/313)), w którym zapowiedziała, że oceni możliwości dalszego zmniejszania granicznych wielkości emisji spalin z silników rekreacyjnych jednostek pływających.

Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii

¹ Dyrektywa 94/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających (Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 15)

Dyrektywa o rekreacyjnych jednostkach pływających osadzona jest w ramach prawodawstwa europejskiego łączącego bezpieczeństwo morskie i aspekty środowiskowe.

Jeden ze sztandarowych obszarów polityki określonych w strategii „Europa 2020”² ma na celu stworzenie Europy efektywnie korzystającej z zasobów, aby osiągnąć cele w zakresie klimatu i energii. Zintegrowana polityka morską³ usprawnia ochronę środowiska naturalnego w każdym obszarze polityki Unii, w szczególności w obszarach dotyczących środowiska morskiego. Zmianę dyrektywy o rekreacyjnych jednostkach pływających przeprowadza się w ogólnym kontekście. Przyczynia się ona również do osiągnięcia celu Międzynarodowego Roku Różnorodności Biologicznej 2010.

Dyrektywa o rekreacyjnych jednostkach pływających jest zgodna z celami inicjatywy Czyste Powietrze dla Europy⁴, która zapewnia zintegrowaną i długoterminową strategię mającą na celu ograniczenie niekorzystnego wpływu zanieczyszczenia powietrza na zdrowie człowieka i środowisko naturalne, zgodnie z przepisami dyrektywy 2008/50/WE w sprawie jakości powietrza i czystszej powietrza dla Europy⁵.

Dyrektywa o rekreacyjnych jednostkach pływających obejmuje jedynie zanieczyszczenia pochodzące z emisji spalin z silników, takie jak cząstki stałe (PT), tlenki azotu (NOx) i węglowodory (HC). Nie odnosi się do CO₂. Obecnie nie są dostępne żadne wykazy ani dane dotyczące emisji CO₂ z silników rekreacyjnych jednostek pływających. Niemniej jednak w przyszłości można będzie zająć się emisjami CO₂ z silników w tym sektorze zgodnie z najnowszymi zmianami w sektorze drogowym, stosując środki dobrowolne lub regulacyjne.

2. KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Planowana od 2008 r. zmiana była przedmiotem szeroko zakrojonych konsultacji, zwłaszcza w ramach Komitetu ds. Rekreacyjnych Jednostek Pływających z przedstawicielami władz państw członkowskich i innymi zainteresowanymi stronami, takimi jak przedstawiciele przemysłu, organizacji konsumenckich i organizacji normalizacyjnych oraz przedstawiciele organów oceny zgodności.

Internetową konsultację społeczną zorganizowano w maju/lipcu 2009 r. Służby Komisji otrzymały 32 odpowiedzi na kwestionariusz opublikowany jedynie w języku angielskim.

Wyniki konsultacji społecznej opublikowano na stronie:

http://ec.europa.eu/enterprise/newsroom/cf/itemlongdetail.cfm?item_id=3088&tpa_id=160&lang=pl

Odpowiedzi na tę konsultację wykazały poparcie dla wprowadzenia bardziej surowych granicznych wielkości emisji spalin przy jednoczesnym uwzględnieniu stanowiska MŚP.

² COM (2010) 2020 wersja ostateczna.

³ Zob. na przykład Zielona księga COM (2006) 275 wersja ostateczna „W kierunku przyszłej unijnej polityki morskiej: europejska wizja oceanów i mórz”, komunikat Komisji COM (2007) 575 wersja ostateczna „Zintegrowana polityka morską Unii Europejskiej” i najnowsza inicjatywa „Czyste statki” zaproponowana przez DG Mare w 2009 r. Wszystkie te inicjatywy uwzględniają konieczność wysokiej ochrony środowiska naturalnego w kontekście polityki morskiej.

⁴ Zob. łącze: http://europa.eu/legislation_summaries/environment/air_pollution/128031a_en.htm#KEY

⁵ Zob. łącze: <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:32008L0050:EN:NOT>

Respondenci stwierdzili, że wielkości graniczne powinny być wspólne nie tylko dla państw UE/EOG, ale także dla innych części świata, w szczególności dla Stanów Zjednoczonych. W ankiecie potwierdzono również, że dalsze ograniczenie granicznych wielkości hałasu jednostek pływających z silnikami napędowymi nie rozwiąże skutecznie problemu nadmiernego hałasu na narażonych obszarach.

W konsultacji podkreślono, że właściwości sektora rekreacyjnych jednostek pływających powinny być lepiej odzwierciedlane w prawodawstwie UE. Wyrażono zaniepokojenie w odniesieniu do bardzo aktywnego rynku wtórnego, jak również samodzielnie budowanych łodzi. W odpowiedziach wskazano również, że konieczne jest wyjaśnienie obowiązków podmiotów gospodarczych, w tym prywatnych importerów, oraz kompetencji krajowych organów wykonawczych.

Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Zlecono kilka zewnętrznych badań w celu dalszego zbadania poprawy właściwości silników dla jednostek rekreacyjnych w zakresie wpływu na środowisko naturalne.

- **TNO**⁶ „Inwentaryzacja aktualnego stanu i rozwoju sytuacji w dziedzinie technologii i przepisów związanych z wpływem silników rekreacyjnych jednostek pływających na środowisko naturalne – sprawozdanie końcowe”, styczeń 2005 r. („Inwentaryzacja”). Komisja zleciła przedmiotowe badanie po wprowadzeniu wymogów środowiskowych w dyrektywie o rekreacyjnych jednostkach pływających w celu dokonania oceny wpływu stosowania silników napędowych w rekreacyjnych jednostkach pływających na środowisko naturalne .
- **Europejska Konfederacja Przemysłu Jachtowego** „Studium wykonalności i wpływu możliwych wariantów dalszych środków zmniejszających emisje w przypadku rekreacyjnych jednostek pływających w kontekście dyrektywy 94/25/WE, zmienionej dyrektywą 2003/44/WE: sprawozdanie z oceny oddziaływania – sprawozdanie końcowe”, 26 października 2006 r. W przedmiotowym studium dokładnie określono i zmierzono wpływ i dystrybucyjne skutki czterech możliwych wariantów dalszych środków zmniejszających emisje określonych w inwentaryzacji TNO.
- **ARCADIS**⁷ „Uzupełniająca ocena wpływu możliwych środków zmniejszających emisje w przypadku rekreacyjnych jednostek pływających” – czerwiec 2008 r. W oparciu o wyniki poprzedniego badania Komisja rozpoczęła kolejne badanie w celu określenia i oceny nowych wariantów, które uwzględnią szczególne stanowisko MŚP w sektorze rekreacyjnych jednostek pływających.
- Badania dostępne są na stronie:
http://ec.europa.eu/enterprise/sectors/maritime/documents/index_en.htm

Ocena skutków

⁶ „Inwentaryzacja obecnego statusu i rozwoju technologicznego i przepisów związanych z efektami działalności środowiskowej rekreacyjnych silników łodzi morskich – sprawozdanie końcowe”, styczeń 2005 r. ,TNO dla DG <om>.

⁷ „Uzupełniająca ocena wpływu możliwych środków zmniejszających emisje w przypadku rekreacyjnych jednostek pływających” – czerwiec 2008 r., ARCADIS dla DG ds. Przedsiębiorstw.

Komisja przeprowadziła szczegółową ocenę skutków wymienioną w programie prac.

W ocenie skutków skoncentrowano się na następujących trzech obszarach przeglądu, które wywołują istotne skutki:

A. emisja spalin,

B. emisja hałasu; oraz

C. dostosowanie do nowych ram prawnych.

W przypadku tych trzech obszarów dokładnej analizie poddano następujące warianty.

A. Graniczne wielkości emisji spalin dla silników

Wariant 1 – brak zmian

Istniejące **graniczne wielkości emisji spalin** określone w dyrektywie pozostają takie same, jak w dyrektywie zmieniającej 2003/44/WE.

Wariant 2 – Bardziej rygorystyczne graniczne wielkości emisji spalin (etap II)

Oceniono możliwość wprowadzenia etapu II ograniczania emisji spalin. W sumie zaproponowano pięć możliwych wariantów mających na celu dalsze ograniczenie granicznych wielkości emisji (zob. szczegóły na s. 21 oceny skutków).

Do dalszej oceny wybrano wariant 5, jako najbardziej odpowiedni. Wariant 5 harmonizuje graniczne wielkości emisji z amerykańskimi zarówno dla silników z zapłonem iskrowym, jak i samoczynnym. W przypadku silników z zapłonem samoczynnym graniczne wielkości emisji określono w Kodeksie Przepisów Federalnych 40 część 1042 amerykańskiej Agencji Ochrony Środowiska dla silników Diesla przeznaczonych do napędu rekreacyjnych jednostek pływających. W przypadku silników z zapłonem iskrowym graniczne wielkości emisji określono w Kodeksie Przepisów Federalnych 40 część 1045 amerykańskiej Agencji Ochrony Środowiska dla silników z zapłonem iskrowym maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach, wyposażenia i statków.

Wariant 3 – Bardziej rygorystyczne graniczne wielkości emisji spalin (etap II) połączone ze środkami łagodzącymi mającymi na celu ograniczenie negatywnych skutków gospodarczych/społecznych

W wariantcie tym poddano analizie różne możliwości zastrzeżenia zasad w zakresie emisji spalin, które jednocześnie obejmą środki łagodzące w celu ograniczenia negatywnych skutków gospodarczych i społecznych, jakie może mieć dla producentów wprowadzenie wyższych granicznych wielkości emisji.

Podwariant 3.1 – Stosowanie programu elastyczności

Wariantem mającym na celu złagodzenie skutków bardziej rygorystycznych zasad w zakresie emisji spalin może być wprowadzenie programu elastyczności. Program polega na umożliwieniu producentom silników wprowadzania do obrotu ograniczonej liczby silników do rekreacyjnych jednostek pływających zgodnych z poprzednim etapem ograniczania emisji, nawet po wejściu w życie nowych granicznych wielkości emisji.

Podwariant 3.2 – Stosowanie okresu przejściowego w przypadku wszystkich producentów silników (3 lata)

We wniosku przewiduje się trzyletni okres przejściowy po wejściu w życie dyrektywy w celu umożliwienia producentom silników dostosowania silników do nowych technologii.

Podwariant 3.3 – Stosowanie okresu przejściowego w przypadku wszystkich producentów silników oraz szczególny okres przejściowy w przypadkach małych i średnich producentów silników wprowadzających do obrotu w UE silniki przyczepne z zapłonem iskrowym o mocy poniżej 15 kW (3 lata + 3 lata)

Nadal będzie obowiązywał trzyletni okres przejściowy dla całego sektora. Ponadto małym i średnim producentom silników wprowadzającym do obrotu w UE silniki z zapłonem iskrowym o mocy poniżej 15 kW zostanie przyznany dodatkowy okres przejściowy wynoszący 3 lata (6 lat od wejścia w życie dyrektywy).

Ostatni podwariant poddano ocenie skutków jako wariant preferowany.

B. Graniczne wielkości emisji hałasu w przypadku jednostek pływających z silnikami napędowymi

Wariant 1 – brak działań

Istniejące **graniczne wielkości emisji hałasu** zawarte w dyrektywie pozostają takie same, jak w dyrektywie zmieniającej 2003/44/WE.

Wariant 2 – Bardziej rygorystyczne graniczne wielkości emisji hałasu

Obecne graniczne wielkości emisji hałasu w UE regulujące hałas emitowany przez jednostkę pływającą zostaną podwyższone.

Wariant 1 (zachowanie obecnych granicznych wielkości) uznano za wariant preferowany, ponieważ

- nie pociąga za sobą kosztów przestrzegania przepisów (przedsiębiorstwa nie będą musiały inwestować w nowe technologie w celu osiągnięcia wymaganych granicznych wielkości emisji);
- zapewnia możliwość osiągnięcia większych korzyści dla środowiska naturalnego poprzez krajowe środki dostosowane do potrzeb, specjalnie przeznaczonych dla obszarów w poszczególnych krajach, na których funkcjonują jednostki pływające.

Państwa członkowskie będą mogły korzystać z większej swobody w projektowaniu szczegółowych środków, które umożliwią im skuteczne ograniczenie hałasu, ponieważ hałas emitowany przez jednostki pływające nie pochodzi jedynie z silników, ale zależy również od takich czynników, jak sposób użytkowania, warunki pogodowe itp.

C. Dostosowanie dyrektywy o rekreacyjnych jednostkach pływających do nowych ram prawnych

W następstwie przyjęcia rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i decyzji 768/2008/WE dyrektywę o rekreacyjnych jednostkach pływających należy dostosować do zasad zawartych w nowych

ramach prawnych. Zasadniczo oznacza to dodanie rozdziałów opisujących obowiązki podmiotów gospodarczych, kompetencje organów oceny zgodności i organów nadzoru rynku, nowe moduły oceny zgodności i stan oznakowania CE.

W związku z tym, że Komisja zaangażowała się w dostosowywanie prawodawstwa sektorowego do nowych ram prawnych, w ocenie skutków skoncentrowano się wyłącznie na analizie skutków dostosowywania. Skutki te powinny być głównie pozytywne, ponieważ przepisy horyzontalne wyjaśniają niektóre kwestie, które są obecnie obciążone niepewnością. Pewność prawna przyniesie korzyść wszystkim stronom: podmiotom gospodarczym, krajowym i unijnym organom administracji oraz konsumentom. Niektóre nowe obowiązki ustanowione dla podmiotów gospodarczych mogą mieć skutki gospodarcze pod względem nowych kosztów dla podmiotów gospodarczych⁸.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Główne elementy zmiany

3.1. Sprecyzowanie zakresu i pojęć dyrektywy

W celu ułatwienia stosowania dyrektywy o rekreacyjnych jednostkach pływających przez producentów i władze krajowe sprecyzowano zakres i definicje przedmiotowej dyrektywy.

W przeszłości debatowano na temat treści pojęcia „rekreacyjna jednostka pływająca” użytego w dyrektywie, które według niektórych opinii było ogólnym pojęciem obejmującym zarówno rekreacyjne jednostki pływające, jak i skutery wodne. Ten brak jasności wyeliminowano obecnie przez wprowadzenie do definicji nowego ogólnego pojęcia „jednostki pływającej”, które obejmuje zarówno rekreacyjne jednostki pływające, jak i skutery wodne.

Ponieważ pojęcie „rekreacyjna jednostka pływająca” obecnie wyraźnie ogranicza się tylko do niektórych rodzajów produktów objętych dyrektywą, jej tytuł zmienia się na „Dyrektywa w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych” w celu dostosowania tytułu dyrektywy do jej zakresu.

Jeżeli chodzi o wykaz wyłączonych produktów, konieczne jest dodanie do niego pojazdów pływających, aby wyłączyć je z wymagań dyrektywy. Dla spójności i jasności stwierdza się również, że jedynie skutery wodne przeznaczone do celów sportowych i rekreacyjnych są objęte dyrektywą, a nie na przykład skutery wodne przeznaczone dla służb ratunkowych i policyjnych. Ponadto sprecyzowano definicję „kanoe” wyłączonych z zakresu dyrektywy w celu wskazania, że kanoe musi być „przeznaczone do napędzania wyłącznie za pomocą wiosel”, aby można było je wyłączyć z zakresu dyrektywy.

Należy również sformułować definicje „jednostki pływającej zbudowanej na własny użytek” i „prywatnego importera”, specyficzne dla tego sektora, aby ułatwić zrozumienie i jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy.

⁸ Wpływ dostosowywania nowych ram prawnych poddano szczegółowej ocenie w ocenie oddziaływania na środowisko Omnibus (wniosek COM dostosowujący jednocześnie kilka dyrektyw do nowych ram prawnych).

3.2. Ogólny wymóg bezpieczeństwa

Dla potrzeb jasności i spójności z innymi dyrektywami nowego podejścia konieczne jest wyraźne określenie, że produkty objęte niniejszą dyrektywą mogą być wprowadzane do obrotu lub wprowadzane do użytku, jedynie jeżeli spełniają nałożony na nie ogólny wymóg niestanowienia zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób, własności lub środowiska naturalnego i jedynie jeżeli spełniają zasadnicze wymogi określone w załączniku I. Ustanowienie tego ogólnego wymogu bezpieczeństwa jest ważne, ponieważ może być on stosowany jako podstawa prawna usunięcia z rynku niebezpiecznej jednostki pływającej, w szczególności w sytuacji, w której odkryte zostaje nowe zagrożenie nieobjęte zharmonizowanymi normami.

3.3. Emisje spalin

3.3.1. Nowe, bardziej rygorystyczne graniczne wielkości emisji

Nowe, bardziej rygorystyczne graniczne wielkości emisji przewidziano w odniesieniu do emisji tlenków azotu (NO_x), węglowodorów (CH) i cząstek stałych (PT).

W przypadku silników z zapłonem samoczynnym graniczne wielkości emisji określono przy zastosowaniu norm amerykańskiej Agencji Ochrony Środowiska dla silników Diesla przeznaczonych do napędu rekreacyjnych jednostek pływających (Kodeks Przepisów Federalnych 40 część 1042). W przypadku silników z zapłonem iskrowym wielkości określono przy pomocy norm amerykańskiej Agencji Ochrony Środowiska dla silników z zapłonem iskrowym maszyn jezdnych nieporuszających się po drogach, wyposażenia i statków (Kodeks Przepisów Federalnych 40 część 1045). Podejście to ustala graniczne wielkości emisji na poziomie, który odzwierciedla rozwój techniczny czystszych technologii silników jednostek pływających i który umożliwia rozwój w kierunku harmonizacji granicznych wielkości emisji spalin na całym świecie.

Graniczne wielkości emisji tlenku węgla są nieco mniej restrykcyjne w ramach kompromisu w zamian za osiągnięcie znacznego zmniejszenia innych zanieczyszczeń powietrza oraz w celu zapewnienia proporcjonalności kosztów przestrzegania przepisów dla przemysłu. To złagodzenie ograniczenia emisji nie prowadzi jednak do zagrożeń dla bezpieczeństwa.

3.3.2. Paliwa odniesienia i cykle badawcze

Paliwa badawcze stosowane w ocenie zgodności z granicznymi wielkościami emisji spalin muszą odzwierciedlać skład paliw stosowanych na odpowiednim rynku, zatem europejskie paliwa badawcze muszą być stosowane przez unijnych producentów do homologacji typu. W związku z tym, że producenci spoza UE mogą jednak nie mieć dostępu do europejskich paliw odniesienia, należy przewidzieć sytuację, w której organy przeprowadzające ocenę zgodności (jednostki notyfikowane) mogą również dopuszczać badanie silników przy użyciu innych paliw odniesienia. W celu zapewnienia jakości i porównywalności wyników badań wybór paliw odniesienia jest jednak ograniczony do specyfikacji amerykańskich i japońskich, określonych w odpowiedniej normie ISO. (Silniki spalinowe tłokowe – Pomiar emisji spalin – Część 5: paliwa badawcze. Obecnie EN ISO 8178-5:2008).

Ponadto odpowiednie cykle badawcze należy określić w odniesieniu do tej samej normy ISO (Silniki spalinowe tłokowe – Pomiar emisji spalin – Część 4: cykle badawcze dla różnych zastosowań silników, która jest obecnie normą EN ISO 8178-4:1996).

Sektor rekreacyjnych jednostek pływających bierze czynny udział w rozwoju innowacyjnych rozwiązań układów napędowych, które obejmują silniki hybrydowe, elektryczne, a nawet ogniwa paliwowe. Możliwe, że w przyszłości zostaną opracowane szczegółowe cykle badawcze dla układów hybrydowych.

3.3.3. Środki łagodzące dla przemysłu

Przewidziano ogólny trzyletni okres przejściowy dla sektora. Ponadto, w odniesieniu do wymogów w zakresie emisji spalin, MŚP produkującym silniki wprowadzającym do obrotu w UE silniki z zapłonem iskrowym o mocy poniżej 15 kW przyznaje się dodatkowy okres 3 lat. Jest to konieczne, aby MŚP działające w tym sektorze rynku mogły uniknąć zakłóceń finansowych i dostosować swoją produkcję do nowych przepisów.

3.4. Wymogi konstrukcyjne

Przewiduje się nowy wymóg nakładający na producentów obowiązek instalowania zbiorników nieczystości na jednostkach pływających wyposażonych w toalety, aby przyczynić się do ochrony środowiska morskiego.

3.5. Ocena pokonstrukcyjna i prywatny importer

Dyrektywa 94/25/WE zawiera zasady dotyczące oceny pokonstrukcyjnej rekreacyjnych jednostek pływających, przeprowadzanej przez dowolną osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę we Wspólnocie wprowadzającą produkt do obrotu, w przypadkach w których ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie wypełnia obowiązków w zakresie oceny zgodności produktów z dyrektywą. Na potrzeby spójności należy rozszerzyć zakres tej procedury, aby obejmowała nie tylko rekreacyjne jednostki pływające, ale także skutery wodne. Aby uniknąć wszelkich wątpliwości, należy określić wyraźnie, kto i w jakich sytuacjach może stosować tę procedurę. Są to:

- prywatny importer, czyli osoba fizyczna lub prawna, która w ramach działalności niekomercyjnej przywozi produkt z państwa trzeciego do Unii na własny użytek;
- każda osoba wprowadzająca do obrotu lub oddająca do użytku silnik lub jednostkę pływającą po ich istotnej modyfikacji lub przeróbce, lub każda osoba zmieniająca przeznaczenie jednostki pływającej nieobjętej zakresem niniejszej dyrektywy w taki sposób, że wchodzi w jej zakres;
- każda osoba wprowadzająca do obrotu jednostkę pływającą zbudowaną na własny użytek przed końcem pięcioletniego okresu określonego w art. 2 ust. 2 lit. a) ppkt (vii).

Jeżeli chodzi o przywożenie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych, należy zwrócić uwagę, że w porównaniu z dyrektywą 94/25/WE stosowanie ocen pokonstrukcyjnych ograniczono do przypadków niekomercyjnego przywozu przez prywatnych importerów. Celem ograniczenia jest zapobiegnięcie nadużywaniu tej procedury w celach komercyjnych. Wreszcie w celu zapewnienia wiarygodnej oceny zgodności produktu przez jednostkę notyfikowaną w odniesieniu do oceny pokonstrukcyjnej zachodzi potrzeba rozszerzenia obowiązków osoby domagającej się oceny pokonstrukcyjnej o obowiązek dostarczenia dokumentów jednostce notyfikowanej. Przewidziano obowiązek dostarczenia wszystkich dokumentów niezbędnych dla dokonania oceny zgodności produktu.

3.6. Umieszczanie oznakowania CE

W niniejszej dyrektywie określono zasady regulujące umieszczanie oznakowania CE na jednostkach pływających, elementach składowych i silnikach. W porównaniu z dyrektywą 94/25/WE właściwe jest rozszerzenie obowiązku stosowania oznakowania CE również na wszystkich silnikach stacjonarnych i silnikach zaburtowych bez zintegrowanego układu wydechowego, które uznaje się za spełniające zasadnicze wymogi określone w załączniku I.B i I.C.

Oznakowanie CE należy stosować na jednostkach pływających, silnikach i elementach składowych. W przypadku elementów składowych, jeżeli nie jest możliwe umieszczenie oznakowania albo nie można tego zapewnić z uwagi na wielkość lub charakter tego produktu, można je stosować na opakowaniu i na dokumentach towarzyszących.

3.7. Sprawozdawczość

W celu wyegzekwowania monitorowania i skuteczności niniejszej dyrektywy przewidziano nowy obowiązek dla państw członkowskich, aby co pięć lat przysyłały do Komisji sprawozdanie w sprawie stosowania dyrektywy. Sprawozdanie musi w szczególności zawierać informacje dotyczące stanu bezpieczeństwa i wpływu na środowisko naturalne produktów objętych dyrektywą oraz skuteczności dyrektywy, jak również prezentację działań w zakresie nadzoru rynku prowadzonych przez państwa członkowskie.

3.8. Dostosowanie dyrektywy o rekreacyjnych jednostkach pływających do nowych ram prawnych i obowiązujących procedur oceny zgodności

3.8.1. Zasady horyzontalne

W dniu 9 lipca 2008 r. Parlament Europejski i Rada przyjęły dwa akty prawne dotyczące wprowadzania produktów do obrotu. Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu⁹ i decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 768/2008/WE z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu¹⁰.

Rozporządzenie ustanawia przepisy horyzontalne dotyczące akredytacji organów oceny zgodności, oznakowania CE oraz wspólnotowych ram nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych do obrotu Wspólnoty, które również mają zastosowanie do produktów objętych niniejszą dyrektywą. Aby uniknąć wszelkich wątpliwości, o stosowaniu rozporządzenia wspomina się wyraźnie w niniejszej dyrektywie.

Decyzja ustanawia wspólne zasady i przepisy odniesienia dla celów prawodawstwa oparte na zasadach nowego podejścia. Aby zapewnić spójność z prawodawstwem sektorowym dotyczącym innych produktów, należy dostosować niektóre przepisy niniejszej dyrektywy do tej decyzji, o ile szczególny charakter sektora nie wymaga odmiennego rozwiązania. W związku z tym niektóre definicje, ogólne obowiązki podmiotów gospodarczych, domniemanie zgodności, formalne zastrzeżenia do norm zharmonizowanych, zasady oznakowania CE, wymagania wobec organów oceny zgodności i procedury związane z notyfikacją oraz

⁹ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

¹⁰ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82

przepisy dotyczące procedur postępowania z produktami stanowiącymi ryzyko powinny być dostosowane do tej decyzji. Odstępstwa specyficzne dla sektora są konieczne w szczególności w celu uwzględnienia szczególnej sytuacji prywatnego przywozu jednostek pływających do UE.

3.8.2. *Procedury oceny zgodności*

Procedury oceny zgodności dostępne dla producenta również ustanowiono w odniesieniu do decyzji horyzontalnej. Niektóre dodatkowe wymogi ustanowiono jednak w art. 25 w celu uwzględnienia szczególnych potrzeb sektora w odniesieniu do przeprowadzania oceny zgodności, które zawarto w modułach oceny zgodności dyrektywy 94/25/WE. Ponadto możliwość wykorzystania wewnętrznych jednostek akredytowanych zamiast jednostek notyfikowanych w niektórych modułach, o których mowa w decyzji horyzontalnej, nie została uwzględniona w niniejszej dyrektywie, ponieważ nie dotyczy tego sektora.

Doświadczenie wykazało, że w celu uwzględnienia potrzeb produkcyjnych należy udostępnić większy wybór procedur zatwierdzania niż do tej pory w następujących przypadkach:

- w przypadku rekreacyjnych jednostek pływających należących do kategorii C, o długości kadłuba od 12 m do 24 m, jeżeli zastosowano normy zharmonizowane (ewentualnie również wewnętrzna kontrola produktu + nadzorowane badania);
- w przypadku elementów składowych (ewentualnie również moduły B + E);
- w odniesieniu do oceny zgodności wymogów dotyczących emisji spalin i hałasu mowa jest o rozróżnieniu między przypadkami, w których, z jednej strony, zastosowano normy zharmonizowane, a przypadkami, w których ich nie zastosowano. W drugim przypadku uzasadniony jest wymóg bardziej restrykcyjnej procedury oceny zgodności niż w pierwszym przypadku. Ponadto możliwość stosowania danych dotyczących łodzi odniesienia w przypadku badania emisji hałasu usunięto jako zbędną, ponieważ nie stosowano jej w praktyce.

3.9. **Procedura komitetowa i akty delegowane**

W celu uwzględnienia przepisów Traktatu z Lizbony dotyczących aktów delegowanych przepisy dotyczące przyjmowania aktów delegowanych włączono do dyrektywy.

Podstawa prawna

Wniosek opiera się na art. 95 Traktatu WE.

Zasada pomocniczości

Dyrektywa 94/25/EWG, która miała na celu całkowitą harmonizację, została przyjęta na podstawie art. 95 Traktatu WE w celu ustanowienia rynku wewnętrznego jednostek pływających i zapewnienia jego dobrego funkcjonowania. Prawodawstwo krajowe nie może wprowadzać dodatkowych przepisów dotyczących budowy jednostek pływających lub emisji spalin i hałasu z jednostek pływających, które wymagałyby zmiany produktu lub wpłynęłyby na warunki wprowadzania go do obrotu. W związku z tym zmiana przepisów dyrektywy 94/25/EWG podlega, jeśli chodzi o wymogi w zakresie budowy i emisji spalin, wyłącznej kompetencji Unii. Zasada pomocniczości w rozumieniu art. 5 ust. 2 Traktatu WE nie ma zatem zastosowania.

Należy zauważyć, że zmiana ma na celu sprecyzowanie zakresu objętych dyrektywą produktów, a nie jego rozszerzenie czy jakkolwiek inną zmianę. Zatem w tym względzie nie powstaje również kwestia pomocniczości w rozumieniu art. 5 ust. 2 Traktatu WE.

Kwestia przestrzegania zasady pomocniczości mogłaby pojawić się w odniesieniu do przepisów mających na celu poprawę skutecznego egzekwowania dyrektywy wynikających głównie z nowych ram prawnych (zob. również pkt 3.7). Doświadczenie wykazało, że spójne i skuteczne stosowanie oraz nadzór rynku nie mogą być osiągnięte w satysfakcjonujący sposób w wyniku samodzielnego działania poszczególnych państw członkowskich. W konsekwencji pojawia się kwestia ustanowienia pewnych obowiązkowych wspólnych minimalnych wymogów. Niniejszy wniosek pozostawia te działania w gestii władz krajowych, lecz zostaną wprowadzone pewne ogólne wymogi obowiązujące w całej Unii, mające zapewnić równe traktowanie, jednolite zasady dla podmiotów gospodarczych oraz zbliżony poziom ochrony obywateli we wszystkich państwach członkowskich.

Proporcjonalność

Zgodnie z zasadą proporcjonalności niniejsze proponowane zmiany nie wykraczają poza to, co jest konieczne do osiągnięcia wyznaczonych celów. Aby chronić korzyści płynące z jednolitego rynku dla sektora jednostek pływających, jakiegokolwiek zmiany obowiązującej dyrektywy należy przeprowadzać na szczeblu Unii. Gdyby państwa członkowskie działały na własną rękę, doszłoby do mnożenia się wymogów, które mogłyby ograniczyć i podważyć osiągnięcia jednolitego rynku i najprawdopodobniej wprowadzić w błąd konsumentów i producentów. Konsekwencją mogłyby być wyższe ceny dla konsumentów w związku z tym, że producenci musieliby ponownie zacząć spełniać wymogi specyficzne dla każdego państwa członkowskiego.

Zmiany dyrektywy nie nakładają zbędnych obciążeń i kosztów ani na administrację, ani na przemysł, zwłaszcza na małe i średnie przedsiębiorstwa. Wiele wariantów dotyczy zwiększenia jasności obowiązującej dyrektywy bez konieczności wprowadzania znaczących nowych wymogów mających konsekwencje finansowe. W przypadku gdy zmiany pociągają za sobą znaczne skutki, analiza skutków danego wariantu ma na celu dostarczenie najbardziej proporcjonalnej odpowiedzi na zidentyfikowany problem.

4. WPLYW NA BUDŻET

Niniejszy wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

5. INFORMACJE DODATKOWE

Uchylenie obowiązującego prawodawstwa

Przyjęcie wniosku spowoduje uchylenie dyrektywy 94/25/WE w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających.

Europejski Obszar Gospodarczy

Proponowany akt prawny dotyczy EOG i w związku z tym jego zakres powinien być rozszerzony na Europejski Obszar Gospodarczy.

Wniosek dotyczący

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów¹²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Dyrektywa 94/25/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających¹³ została przyjęta w kontekście tworzenia rynku wewnętrznego, aby doprowadzić do harmonizacji poziomu bezpieczeństwa rekreacyjnych jednostek pływających we wszystkich państwach członkowskich i aby usunąć przeszkody w handlu rekreacyjnymi jednostkami pływającymi między państwami członkowskimi.
- (2) Początkowo dyrektywa 94/25/WE obejmowała jedynie rekreacyjne jednostki pływające o minimalnej długości 2,5 m i maksymalnej długości 24 m. Dyrektywa 2003/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 czerwca 2003 r. zmieniająca dyrektywę 94/25/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających¹⁴ rozszerzyła zakres dyrektywy 94/25/WE, aby uwzględnić skutery wodne i zintegrowane wymogi ochrony środowiska naturalnego, przyjmując graniczne wielkości emisji spalin (CO, HC, NO_x i cząstek stałych) i poziomu hałasu dla silników napędowych zarówno z zapłonem samoczynnym, jak i iskrowym.

11 Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

12 Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

13 Dz.U. L 164 z 30.6.1994, s. 15.

14 Dz.U. L 214 z 26.8.2003, s. 18.

- (3) Dyrektywa 94/25/WE jest oparta na zasadach nowego podejścia, określonych w rezolucji Rady z dnia 7 maja 1985 r. w sprawie nowego podejścia do harmonizacji technicznej i norm¹⁵. Ustanawia ona więc jedynie zasadnicze wymogi bezpieczeństwa dotyczące rekreacyjnych jednostek pływających, pozostawiając szczegóły techniczne do przyjęcia Europejskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu (CEN) oraz Europejskiemu Komitetowi Normalizacyjnemu Elektrotechniki (CENELEC), zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającą procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego¹⁶. Zgodność z ustanowionymi w ten sposób normami zharmonizowanymi, których numery odniesienia są opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, ustanawia domniemanie zgodności z wymogami dyrektywy 94/25/WE. Doświadczenie wykazało, że te podstawowe zasady sprawdziły się w sektorze rekreacyjnych jednostek pływających i powinny zostać utrzymane, a nawet dalej popierane.
- (4) Postęp techniczny na rynku spowodował jednak pojawienie się nowych kwestii w zakresie wymogów środowiskowych dyrektywy 94/25/WE. Aby uwzględnić ten postęp i udzielić wyjaśnień dotyczących ram, w których produkty objęte niniejszą dyrektywą mogą być wprowadzane do obrotu, powinny zostać zmienione oraz wzmocnione pewne aspekty dyrektywy 94/25/WE, a w celu zyskania na przejrzystości dyrektywa powinna zostać zastąpiona niniejszą dyrektywą.
- (5) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 765/2008 z dnia 9 lipca 2008 r. ustanawiające wymagania w zakresie akredytacji i nadzoru rynku odnoszące się do warunków wprowadzania produktów do obrotu¹⁷ ustanawia przepisy horyzontalne dotyczące akredytacji organów oceny zgodności, oznakowania CE oraz unijnych ram nadzoru rynku i kontroli produktów wprowadzanych do obrotu Unii, które mają zastosowanie również do produktów objętych niniejszą dyrektywą.
- (6) Decyzja Nr 768/2008/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 lipca 2008 r. w sprawie wspólnych ram dotyczących wprowadzania produktów do obrotu¹⁸ ustanawia wspólne zasady i przepisy odniesienia dla celów prawodawstwa oparte na zasadach nowego podejścia. Aby zapewnić spójność z innym prawodawstwem sektorowym dotyczącym produktów, należy dostosować niektóre przepisy niniejszej dyrektywy do tej decyzji, o ile szczególnie charakter sektora nie wymaga odmiennego rozwiązania. W związku z tym niektóre definicje, ogólne obowiązki podmiotów gospodarczych, domniemanie zgodności, formalne zastrzeżenia do norm zharmonizowanych, zasady oznakowania CE, wymagania wobec organów oceny zgodności i procedury związane z notyfikacją oraz przepisy dotyczące procedur postępowania z produktami stanowiącymi ryzyko powinny być dostosowane do tej decyzji.
- (7) W celu ułatwienia stosowania dyrektywy przez producentów i władze krajowe należy sprecyzować zakres i definicje dyrektywy 94/25/WE. Należy w szczególności wyjaśnić, że pojazdy pływające są wyłączone z zakresu niniejszej dyrektywy. Należy również określić, jakie rodzaje kanoa i kajaków są wyłączone z zakresu niniejszej

¹⁵ Dz.U. C 136 z 4.6.1985, s. 1.

¹⁶ Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37.

¹⁷ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 30.

¹⁸ Dz.U. L 218 z 13.8.2008, s. 82.

dyrektywy i wyjaśnić, że jedynie skutery wodne przeznaczone do celów sportowych i rekreacyjnych są objęte niniejszą dyrektywą.

- (8) Należy również sformułować definicje „jednostki pływającej zbudowanej na własny użytek” i „prywatnego importera”, specyficzne dla tego sektora, aby ułatwić zrozumienie i jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy.
- (9) Produkty objęte niniejszą dyrektywą wprowadzane do obrotu w Unii lub oddawane do użytku powinny być zgodne z obowiązującym prawodawstwem unijnym, a podmioty gospodarcze powinny być odpowiedzialne za zgodność produktów, stosownie do roli odgrywanej przez nie w łańcuchu dostaw, tak aby zapewnić wysoki poziom ochrony interesów publicznych, takich jak zdrowie i bezpieczeństwo oraz ochronę konsumentów i środowiska naturalnego, a także zagwarantować uczciwą konkurencję na rynku unijnym.
- (10) Wszystkie podmioty gospodarcze działające w łańcuchu dostaw i w sieci dystrybucji powinny wprowadzić odpowiednie środki mające na celu zapewnienie braku zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób, własności lub środowiska naturalnego przez produkty objęte niniejszą dyrektywą, jeżeli są prawidłowo zbudowane i utrzymywane i jeżeli podmioty wprowadzają do obrotu jedynie produkty zgodne z odpowiednim prawodawstwem unijnym. Niniejsza dyrektywa powinna zapewnić przejrzysty i proporcjonalny podział obowiązków odpowiadających roli poszczególnych podmiotów w procesie dostaw i dystrybucji.
- (11) Z uwagi na fakt, że niektóre zadania mogą być wykonywane wyłącznie przez producentów, zachodzi konieczność wyraźnego rozróżnienia między producentem a podmiotami stanowiącymi dalsze ogniwa sieci dystrybucji. Ponadto należy dokonać wyraźnego rozróżnienia między importerem a dystrybutorem, ponieważ importer wprowadza do obrotu w Unii produkty z państw trzecich. W związku z tym importer powinien zapewnić spełnianie przez te produkty obowiązujących wymogów unijnych.
- (12) Zważywszy na fakt, że producent posiada szczegółową wiedzę o procesie projektowania i produkcji, jest on najbardziej kompetentny do przeprowadzenia kompletnej procedury oceny zgodności. W związku z tym ocena zgodności powinna pozostać wyłącznie obowiązkiem producenta.
- (13) Niezbędne jest zapewnienie zgodności produktów objętych niniejszą dyrektywą wprowadzanych do obrotu w Unii z państw trzecich ze wszystkimi obowiązującymi wymaganiami unijnymi, w szczególności zapewnienie poddania tych produktów odpowiednim procedurom oceny przez producentów. W związku z tym należy również ustanowić przepisy dotyczące importerów, aby mieć pewność, że wprowadzane przez nich do obrotu produkty są zgodne z obowiązującymi wymaganiami i że nie wprowadzają oni do obrotu produktów niespełniających tych wymagań lub stwarzających zagrożenie. Z tego samego powodu należy również ustanowić przepisy dotyczące importerów, aby mieć pewność, że przeprowadzona została procedura oceny zgodności oraz że organy nadzoru mogą skontrolować oznakowanie produktu i jego dokumentację sporządzoną przez producentów.
- (14) Jeżeli dystrybutor udostępnia na rynku produkt objęty niniejszą dyrektywą po jego wprowadzeniu do obrotu przez producenta lub importera, powinien działać z należytą starannością, tak obchodząc się z produktem, by nie miało to negatywnego wpływu na

jego zgodność. Zarówno od importerów, jak i od dystrybutorów oczekuje się, że przy wprowadzaniu lub udostępnianiu produktów do obrotu będą postępowali z należytą starannością w zakresie obowiązujących wymagań.

- (15) Wprowadzając produkt objęty niniejszą dyrektywą do obrotu, importerzy powinni umieścić na produkcie swoją nazwę i adres kontaktowy, pod którym są osiągalni. Należy wprowadzić wyjątki od tej zasady, w przypadkach gdy takie oznaczenie nie jest możliwe ze względu na wielkość lub charakter elementu składowego.
- (16) Każdy podmiot gospodarczy wprowadzający produkt do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym bądź modyfikujący produkt w sposób, który może wpłynąć na zgodność produktu z obowiązującymi wymaganiami, powinien być uznany za producenta i przejść jego obowiązki z tego tytułu.
- (17) Mając na uwadze ścisły związek dystrybutorów i importerów z rynkiem, podmioty te powinny być zaangażowane w zadania związane z nadzorem rynku realizowane przez władze krajowe, oraz przygotowane do aktywnego udziału w wykonywaniu tych zadań, udostępniając właściwym organom wszystkie niezbędne informacje dotyczące danego produktu.
- (18) Przywóz rekreacyjnych jednostek pływających i skuterów wodnych z państw trzecich do Unii jest cechą charakterystyczną tego sektora. Dyrektywa 94/25/WE zawiera jednak wyłącznie szczególne przepisy dotyczące zobowiązań prywatnych importerów w zakresie przeprowadzania oceny zgodności (oceny pokonstrukcyjnej). Istnieje zatem konieczność sprecyzowania innych zobowiązań prywatnych importerów, które powinny zostać zharmonizowane w szczególności ze zobowiązaniami producenta, z pewnymi wyjątkami dotyczącymi niekomercyjnego charakteru ich działalności.
- (19) Zapewnienie identyfikowalności produktu w całym łańcuchu dostaw upraszcza nadzór rynku i zwiększa jego skuteczność. Skuteczny system identyfikowalności ułatwia organom odpowiedzialnym za nadzór rynku realizację zadania polegającego na zidentyfikowaniu podmiotów gospodarczych udostępniających na rynku produkty niespełniające wymagań.
- (20) Aby uniknąć wszelkich wątpliwości i zachować spójność z innymi dyrektywami nowego podejścia konieczne jest wyraźne stwierdzenie, że produkty objęte niniejszą dyrektywą mogą być wprowadzane do obrotu lub używane jedynie w przypadku, gdy spełniają ogólny wymóg niestanowienia zagrożenia dla bezpieczeństwa i zdrowia osób, własności lub środowiska naturalnego i jedynie gdy spełniają zasadnicze wymogi określone w niniejszej dyrektywie.
- (21) Warianty dalszego ograniczania granicznych wielkości emisji spalin z silników rekreacyjnych jednostek pływających poddano ocenie w sprawozdaniu w sprawie możliwości dalszej poprawy właściwości silników rekreacyjnych jednostek pływających dotyczących środowiska naturalnego, przedkładanym na mocy art. 2 dyrektywy 2003/44/WE zmieniającej dyrektywę 94/25/WE w sprawie rekreacyjnych jednostek pływających¹⁹. W sprawozdaniu tym stwierdzono, że należy ustanowić surowsze graniczne wielkości emisji niż te ustanowione w dyrektywie 2003/44/WE.

¹⁹ COM (2007) 313 wersja ostateczna.

Graniczne wielkości emisji powinny zostać ustanowione na poziomie, który odzwierciedla rozwój technologiczny czystszych technologii silników jednostek pływających i który umożliwia rozwój w kierunku harmonizacji granicznych wielkości emisji spalin na całym świecie. Graniczne wielkości emisji CO należy jednak zwiększyć, aby umożliwić znaczne ograniczenie innych zanieczyszczeń powietrza przy jednoczesnym zapewnieniu proporcjonalności kosztów osiągnięcia zgodności.

- (22) W zależności od kategorii paliwa i mocy należy stosować cykle badań silników urządzeń morskich opisane w odpowiedniej normie ISO.
- (23) Paliwa badawcze stosowane w ocenie zgodności z granicznymi wielkościami emisji spalin powinny odzwierciedlać skład paliw stosowanych na odpowiednim rynku, zatem do homologacji typu w Unii powinny być stosowane europejskie paliwa badawcze przez unijnych producentów. W związku z tym, że producenci z państw trzecich mogą jednak nie mieć dostępu do europejskich paliw odniesienia, należy umożliwić organom zatwierdzającym dopuszczanie badań silników przy użyciu innych paliw odniesienia. W celu zapewnienia jakości i porównywalności wyników badań wybór paliw odniesienia powinien być jednak ograniczony do specyfikacji ustanowionych w odpowiedniej normie ISO.
- (24) Aby przyczynić się do ochrony środowiska morskiego, należy przyjąć wymóg nakładający na producentów obowiązek instalowania zbiorników nieczystości na jednostkach pływających wyposażonych w toalety.
- (25) Statystyki wypadków pokazują, że ryzyko wywrócenia się jednostki wielokadłubowej jest bardzo małe. Pomimo tego niskiego zagrożenia zagrożenie wywrócenia jednostki wielokadłubowej musi być uwzględnione, aby jedynie w przypadku, gdy jednostka wielokadłubowa nie jest zagrożona wywróceniem, spełnienie wymagań dotyczących pływalności i wyjść awaryjnych na wypadek wywrócenia nie musiało być obowiązkowe.
- (26) Zgodnie z zasadą pomocniczości przepisy niniejszej dyrektywy nie powinny naruszać kompetencji państw członkowskich do wprowadzania wymagań, które uznają za konieczne, dotyczących nawigacji na niektórych szlakach wodnych w celu ochrony środowiska naturalnego, budowy szlaków wodnych i zapewniania na nich bezpieczeństwa, pod warunkiem że przepisy te nie wymagają modyfikacji jednostek pływających niezgodnych z niniejszą dyrektywą.
- (27) Oznakowanie CE, wskazujące zgodność produktu, jest widoczną konsekwencją całego procesu obejmującego ocenę zgodności w jej szerokim znaczeniu. Ogólne zasady regulujące oznakowanie CE ustanowiono w rozporządzeniu (WE) nr 765/2008. Zasady regulujące stosowanie oznakowania CE na jednostkach pływających, elementach składowych i silnikach powinny zostać ustanowione w niniejszej dyrektywie. Należy rozszerzyć obowiązek stosowania oznakowania CE również na wszystkich silnikach stacjonarnych i silnikach zaburtowych bez zintegrowanego układu wydechowego, które uznaje się za spełniające zasadnicze wymagania określone w niniejszej dyrektywie.

- (28) Istotne jest, by wyjaśnić producentom i użytkownikom, że stosując na produkcie oznakowanie CE producent deklaruje zgodność danego produktu ze wszystkimi obowiązującymi wymogami i bierze na siebie pełną odpowiedzialność za zgodność.
- (29) Oznakowanie CE powinno stanowić jedyne oznakowanie zgodności wskazujące na zgodność produktu objętego niniejszą dyrektywą z unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym. Inne oznakowania są jednak dopuszczone, o ile przyczyniają się do zwiększenia ochrony konsumenta i nie są objęte unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym.
- (30) Aby zapewnić zgodność z zasadniczymi wymogami bezpieczeństwa, należy ustanowić odpowiednie procedury oceny zgodności, które mają być przestrzegane przez producenta. Procedury te powinny zostać ustanowione w oparciu o moduły oceny zgodności określone w decyzji nr 768/2008/WE. Procedury te powinny być opracowane z uwzględnieniem stopnia zagrożenia właściwego dla użytkowania rekreacyjnych jednostek pływających, ich silników i elementów składowych. Dlatego też każda kategoria zgodności powinna być uzupełniona właściwą procedurą lub wyborem z kilku równoważnych procedur.
- (31) Doświadczenie wykazało, że należy zapewnić większy zakres modułów oceny zgodności w następujących przypadkach: w przypadku rekreacyjnych jednostek pływających należących do kategorii C, o długości kadłuba od 12 m do 24 m, jeżeli zastosowano normy zharmonizowane, oraz w przypadku elementów składowych. W odniesieniu do oceny zgodności wymogów dotyczących poziomów emisji spalin i hałasu należy dokonać rozróżnienia między przypadkami, w których zastosowano normy zharmonizowane, a przypadkami, w których ich nie zastosowano, gdyż w tych ostatnich uzasadnione jest wymaganie procedury surowszej oceny zgodności. Ponadto możliwość stosowania danych dotyczących łodzi odniesienia w przypadku badania emisji hałasu należy usunąć jako zbędną, ponieważ nie stosowano jej w praktyce.
- (32) Dyrektywa 94/25/WE zawiera zasady dotyczące oceny pokonstrukcyjnej rekreacyjnych jednostek pływających, przeprowadzanej przez dowolną osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, wprowadzającą produkt do obrotu w przypadkach, w których ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie wypełnia swoich obowiązków w zakresie zgodności produktów z dyrektywą. Na potrzeby spójności należy rozszerzyć zakres tej procedury, aby obejmowała nie tylko rekreacyjne jednostki pływające, ale także skutery wodne. Aby uniknąć wszelkich wątpliwości, należy określić, w jakich sytuacjach może stosować tę procedurę. Ponadto, jeżeli chodzi o przywóz, jej stosowanie należy ograniczyć do przypadków niekomercyjnego przywozu przez prywatnych importerów w celu uniknięcia nadużywania tej procedury do celów komercyjnych. Zachodzi również potrzeba rozszerzenia obowiązku osoby domagającej się oceny pokonstrukcyjnej o obowiązek dostarczenia dokumentów jednostce notyfikowanej w celu zapewnienia wiarygodnej oceny zgodności produktu przez jednostkę notyfikowaną.
- (33) Z uwagi na fakt, że należy zapewnić jednolicie wysoki poziom realizacji zadań przez jednostki dokonujące oceny zgodności produktów objętych niniejszą dyrektywą na terenie całej Unii i z uwagi na fakt, że wszystkie takie organy powinny realizować swoje zadania na tym samym poziomie i zgodnie z warunkami uczciwej konkurencji, należy ustanowić obowiązkowe wymagania dla organów oceny zgodności, które

chciałyby zostać notyfikowane jako podmioty świadczące usługi w zakresie oceny zgodności na podstawie niniejszej dyrektywy.

- (34) Zapewnienie spójnego poziomu jakości w dokonywaniu oceny zgodności produktów objętych niniejszą dyrektywą wymaga nie tylko konsolidacji wymagań, które muszą zostać spełnione przez organy oceny zgodności, jeżeli chcą być notyfikowane, lecz również jednoczesnego ustalenia wymagań, które muszą zostać spełnione przez organy notyfikujące i inne organy zaangażowane w ocenę, notyfikowanie i monitorowanie jednostek notyfikowanych.
- (35) Rozporządzenie (WE) nr 765/2008 uzupełnia i wzmacnia obowiązujące ramy nadzoru rynku produktów objętych unijnym prawodawstwem harmonizacyjnym, w tym produktów objętych niniejszą dyrektywą. Państwa członkowskie powinny zatem zorganizować i prowadzić nadzór rynku tych produktów zgodnie z tym rozporządzeniem, a w stosownych przypadkach, zgodnie z dyrektywą 2001/95/WE.
- (36) Dla zwiększenia przejrzystości i skrócenia czasu przetwarzania konieczne jest ulepszenie obowiązującej procedury ochronnej umożliwiającej Komisji badanie uzasadnienia środka przyjętego przez państwo członkowskie przeciwko produktom, które uznaje za niezgodne, aby procedura ta stała się bardziej skuteczna i opierała się na wiedzy eksperckiej dostępnej w państwach członkowskich.
- (37) Istniejący system powinien zostać uzupełniony procedurą zapewniającą przekazywanie zainteresowanym stronom informacji na temat środków podejmowanych w odniesieniu do produktów objętych niniejszą dyrektywą stwarzających zagrożenie dla zdrowia i bezpieczeństwa osób lub innych kwestii ważnych z punktu widzenia ochrony interesów publicznych. Powinien on również umożliwiać organom nadzoru rynku podejmowanie – we współpracy z zainteresowanymi podmiotami gospodarczymi – działań w odniesieniu do takich produktów na wcześniejszym etapie.
- (38) W przypadku gdy państwa członkowskie i Komisja osiągną porozumienie co do zasadności określonego środka przyjętego przez dane państwo członkowskie, dalsze zaangażowanie Komisji nie powinno być wymagane.
- (39) W celu uwzględnienia postępu wiedzy technicznej oraz nowych dowodów naukowych należy powierzyć Komisji prawo przyjmowania aktów na podstawie art. 290 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej w celu zmiany załącznika I część B sekcja 2 i część C sekcja 1, z wyjątkiem bezpośrednich lub pośrednich zmian wielkości emisji spalin lub hałasu oraz wartości liczby Froude'a i stosunku P/D, oraz załączników V, VII i IX. Szczególnie ważne jest, aby podczas przygotowań Komisja przeprowadziła odpowiednie konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów.
- (40) Podczas przygotowywania i opracowywania aktów delegowanych Komisja powinna zadbać o równoczesne, terminowe i właściwe przekazywanie odpowiednich dokumentów Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
- (41) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszej dyrektywy należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego ustanawiającym przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu

kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję²⁰.

- (42) W odniesieniu do procesu przyjmowania aktów należy stosować badanie zapewniające jednolite stosowanie niniejszej dyrektywy, w szczególności w odniesieniu do dodatkowych przepisów przewidzianych w art. 25 w sprawie procedur oceny zgodności i w odniesieniu do wymogów dotyczących kategorii konstrukcyjnych łodzi, tabliczki znamionowej, zapobiegania zrzutom zanieczyszczeń i świateł nawigacyjnych.
- (43) Aby wyegzekwować obowiązek monitorowania i skuteczne stosowanie niniejszej dyrektywy, należy nałożyć na państwa członkowskie obowiązek przesyłania sprawozdania w sprawie stosowania dyrektywy do Komisji, która powinna następnie opracować i opublikować podsumowanie sprawozdań.
- (44) Państwa członkowskie powinny ustanowić reguły w sprawie kar mających zastosowanie do naruszeń przepisów niniejszej dyrektywy i zapewniać ich wykonywanie. Sankcje te powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające.
- (45) W celu zapewnienia producentom i innym podmiotom gospodarczym wystarczającego czasu na dostosowanie się do wymagań ustanowionych w niniejszej dyrektywie niezbędne jest przyjęcie dwuletniego okresu przejściowego po wejściu w życie niniejszej dyrektywy, w którym możliwe będzie wprowadzanie do obrotu produktów zgodnych z dyrektywą 94/25/EWG.
- (46) Dyrektywa 94/25/EWG powinna zatem zostać uchylona.
- (47) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, czyli zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa ludzi oraz ochrony środowiska naturalnego, przy jednoczesnym zagwarantowaniu funkcjonowania rynku wewnętrznego przez ustanowienie zharmonizowanych wymogów bezpieczeństwa dla produktów objętych niniejszą dyrektywą oraz minimalnych wymogów w zakresie nadzoru rynku, nie może być osiągnięty przez państwa członkowskie w sposób wystarczający, ale może być, ze względu na jego skalę i skutki, lepiej osiągnięty na szczeblu Unii, Unia może przyjąć środki zgodnie z zasadą pomocniczości, określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wychodzi poza zakres niezbędny do osiągnięcia tego celu,

²⁰ Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13.

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

ROZDZIAŁ I PRZEPISY OGÓLNE

Artykuł 1 Przedmiot

Niniejsza dyrektywa określa wymogi w zakresie projektowania i wytwarzania produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1, oraz zasady ich swobodnego przepływu w Unii.

Artykuł 2 Zakres stosowania

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do następujących produktów:
 - a) rekreacyjne jednostki pływające i częściowo ukończone rekreacyjne jednostki pływające;
 - b) skutery wodne;
 - c) elementy składowe wymienione w załączniku II, jeżeli wprowadza się je do obrotu w Unii oddzielnie, zwane dalej „elementami składowymi”;
 - d) silniki napędowe instalowane lub przeznaczone specjalnie do zainstalowania na lub w jednostkach pływających;
 - e) silniki napędowe instalowane na lub w jednostkach pływających, które zostały poddane gruntownej modyfikacji silnika;
 - f) jednostki pływające, które zostały poddane gruntownej przeróbce jednostki.
2. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do następujących produktów:
 - a) w zakresie wymogów dotyczących projektowania i konstrukcji określonych w załączniku I część A:
 - (i) jednostki pływające przeznaczone wyłącznie do wyścigów, włączając w to łodzie regatowe wiosłowe oraz treningowe łodzie wiosłowe, oznaczone jako takie przez producenta;
 - (ii) kajaki i kanadyjki przeznaczone wyłącznie do napędzania ręcznym wiosłem, gondole i rowery wodne;
 - (iii) deski surfingowe z żaglem;
 - (iv) deski surfingowe, w tym deski surfingowe o napędzie mechanicznym;

- (v) oryginalne historyczne jednostki pływające i ich pojedyncze repliki zaprojektowane przed 1950 r., zbudowane głównie z oryginalnych materiałów i oznaczone jako takie przez producenta;
 - (vi) doświadczalne jednostki pływające, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu w Unii;
 - (vii) jednostki pływające zbudowane na własny użytek, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu w Unii w okresie pięciu lat;
 - (viii) jednostki pływające specjalnie przeznaczone do obsadzenia załogą i do przewożenia pasażerów w celach zarobkowych, w szczególności jednostki zdefiniowane w art. 2 dyrektywy 2006/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²¹ oraz w art. 3 dyrektywy 2009/45/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²², niezależnie od liczby pasażerów;
 - (ix) łodzie podwodne;
 - (x) poduszkowce;
 - (xi) wodoloty;
 - (xii) jednostki pływające z napędem parowym, w których za opał służy węgiel, koks, drewno, olej lub gaz;
 - (xiii) amfibie;
- b) w zakresie wymogów dotyczących emisji spalin określonych w załączniku I część B:
- (i) silniki napędowe instalowane lub przeznaczone specjalnie do zainstalowania w następujących produktach:
 - jednostki pływające przeznaczone wyłącznie do wyścigów, oznaczone jako takie przez producenta,
 - doświadczalne jednostki pływające, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu w Unii;
 - jednostki pływające specjalnie przeznaczone do obsadzenia załogą i do przewożenia pasażerów w celach zarobkowych, nie naruszając art. 2 ust. 3, w szczególności jednostki zdefiniowane w art. 2 dyrektywy 2006/87/WE oraz w art. 3 dyrektywy 2009/45/WE, niezależnie od ilości pasażerów,
 - łodzie podwodne;
 - poduszkowce;

²¹ Dz.U. L 389 z 30.12.2006, s. 1.

²² Dz.U. L 163 z 25.6.2009, s. 1.

- wodoloty;
 - amfibie;
 - (ii) oryginały i pojedyncze repliki historycznych silników napędowych, opartych na projekcie sprzed 1950 r., nieprodukowanych seryjnie i zainstalowanych na jednostkach pływających, o których mowa w lit. a) ppkt (v) i (vii);
 - (iii) silniki napędowe zbudowane na własny użytek, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu we Wspólnocie w okresie pięciu lat;
- c) w zakresie wymogów dotyczących emisji hałasu, określonych w części C załącznika I:
- (i) wszystkie jednostki pływające, o których mowa w lit. b)
 - (ii) jednostki pływające zbudowane na własny użytek, pod warunkiem że nie są one później wprowadzane do obrotu w Unii w okresie pięciu lat.
3. Fakt, że ta sama jednostka pływająca może być przedmiotem czarteru lub służyć do treningu rekreacyjnego, nie stanowi przeszkody dla objęcia jej niniejszą dyrektywą, jeżeli jednostka ta jest wprowadzona do obrotu w Unii do celów rekreacyjnych;

Artykuł 3 *Definicje*

Do celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

1. „jednostka pływająca” oznacza rekreacyjną jednostkę pływającą lub skuter wodny;
2. „rekreacyjna jednostka pływająca” oznacza dowolnego typu łódź przeznaczoną do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m, mierzonej zgodnie z normą zharmonizowaną, niezależnie od środków napędu;
3. „skuter wodny” oznacza jednostkę pływającą przeznaczoną do celów sportowych lub rekreacyjnych, o długości poniżej 4 m, z silnikiem spalinowym wewnętrznego spalania, której podstawowym źródłem napędu jest napęd strugowodny i która jest obsługiwana przez osobę lub osoby siedzące, stojące lub kłęczące na kadłubie, a nie wewnątrz kadłuba;
4. „jednostka pływająca zbudowana na własny użytek” oznacza jednostkę pływającą zbudowaną przez jej przyszłego użytkownika na własny użytek, która nie została w całości lub w części zbudowana przez podmiot gospodarczy lub osobę fizyczną w ramach zawartej umowy.
5. „silnik napędowy” oznacza dowolny silnik o spalaniu, wewnętrznym z zapłonem iskrowym lub samoczynnym, stosowany do napędzania;
6. „gruntowna modyfikacja silnika” oznacza modyfikację silnika, która potencjalnie może powodować przekroczenie przez silnik granicznych poziomów emisji

określonych w części B załącznika I lub zwiększa moc znamionową silnika o więcej niż 15 %;

7. „gruntowna przeróbka jednostki” oznacza przeróbkę jednostki pływającej, która prowadzi do zmiany środków napędu jednostki, wiąże się z gruntowną modyfikacją silnika lub zmienia jednostkę w takim stopniu, że uważa się ją za nową jednostkę;
8. „środki napędu” oznacza mechaniczny sposób napędzania jednostki pływającej;
9. „rodzina silników” oznacza grupę silników wytwarzanych przez producenta, które ze względu na ich konstrukcję mają podobne właściwości pod względem emisji spalin lub hałasu i które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy w zakresie emisji spalin lub hałasu;
10. „udostępnienie produktu na rynku” oznacza dostarczenie produktu w celu jego dystrybucji, konsumpcji lub używania na rynku unijnym, odpłatnie lub nieodpłatnie;
11. „wprowadzenie do obrotu” oznacza udostępnienie produktu po raz pierwszy na rynku unijnym;
12. „wprowadzenie do użytku” oznacza pierwsze użycie produktu objętego dyrektywą w Unii przez jego użytkownika końcowego;
13. „producent” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną, która wytwarza produkt lub która zleca zaprojektowanie lub wytworzenie produktu i oferuje ten produkt pod własną nazwą lub znakiem towarowym;
14. „upoważniony przedstawiciel” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, której producent udzielił pisemnego pełnomocnictwa do działania w jego imieniu w odniesieniu do określonych zadań;
15. „importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która wprowadza produkt z państwa trzeciego do obrotu w Unii;
16. „prywatny importer” oznacza osobę fizyczną lub prawną mającą siedzibę w Unii, która przywozi w ramach niehandlowej działalności produkt z państwa trzeciego do Unii z zamiarem jego wprowadzenia do własnego użytku.
17. „dystrybutor” oznacza osobę fizyczną lub prawną w łańcuchu dostaw, inną niż producent lub importer, która udostępnia produkt na rynku;
18. „podmiot gospodarczy” oznacza producenta, upoważnionego przedstawiciela, importera i dystrybutora;
19. „norma zharmonizowana” oznacza normę przyjętą przez jeden z europejskich organów normalizacyjnych wymienionych w załączniku I do dyrektywy 98/34/WE na podstawie wniosku wydanego przez Komisję zgodnie z art. 6 tej dyrektywy;
20. „akredytacja” oznacza akredytację zdefiniowaną w art. 2 ust. 10 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;

21. „krajowa jednostka akredytująca” oznacza jednostkę akredytującą zdefiniowaną w art. 2 ust. 11 rozporządzenia (WE) nr 765/2008;
22. „ocena zgodności” oznacza proces wykazujący, czy zostały spełnione wymagania niniejszej dyrektywy odnoszące się do produktu;
23. „organ oceny zgodności” oznacza organ, który wykonuje czynności z zakresu oceny zgodności, w tym wzorcowanie, badanie, certyfikację i inspekcję;
24. „wycofanie od konsumentów” oznacza środek mający na celu doprowadzenie do zwrotu produktu, który już został udostępniony użytkownikowi końcowemu.
25. „wycofanie z obrotu” oznacza środek, którego celem jest zapobieżenie udostępnieniu na rynku produktu w danym łańcuchu dostaw;
26. „nadzór rynku” oznacza czynności wykonywane i środki podejmowane przez organy władzy publicznej mające zagwarantować, by produkty spełniały obowiązujące wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym i nie stanowiły zagrożenia dla zdrowia, bezpieczeństwa ani żadnych innych aspektów ochrony interesu publicznego;
27. „oznakowanie CE” oznacza oznakowanie, za pomocą którego producent wskazuje, że produkt spełnia obowiązujące wymagania określone w unijnym prawodawstwie harmonizacyjnym przewidującym jego umieszczenie;
28. „unijne prawodawstwo harmonizacyjne” oznacza wszelkie unijne prawodawstwo harmonizujące warunki wprowadzania produktów do obrotu.

Artykuł 4 *Zasadnicze wymagania*

1. Produkty, o których mowa w art. 2 ust. 1, mogą być udostępniane lub wprowadzane do użytku zgodnie z ich przeznaczeniem tylko jeżeli nie zagrażają bezpieczeństwu i zdrowiu osób, mieniu i środowisku naturalnemu, gdy są właściwie skonstruowane i obsługiwane, oraz tylko pod warunkiem, że spełniają obowiązujące zasadnicze wymagania określone w załączniku I.
2. Państwa członkowskie dbają, aby produkty, o których mowa w art. 2 ust. 1, nie były wprowadzane do obrotu lub do użytku, jeżeli nie spełniają wymogów ust. 1.

Artykuł 5 *Krajowe przepisy dotyczące żeglugi*

Przepisy niniejszej dyrektywy nie uniemożliwiają państwom członkowskim przyjmowania przepisów dotyczących żeglugi na niektórych akwenach w celu ochrony środowiska naturalnego, budowy dróg wodnych i zapewnienia na nich bezpieczeństwa, pod warunkiem że nie jest związane to z koniecznością modyfikacji jednostek pływających spełniających wymagania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 6
Swobodny przepływ

1. Na swoim terytorium państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku lub wprowadzania do użytku jednostek pływających, które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy.
2. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku częściowo ukończonych jednostek pływających, jeżeli ich producent lub importer deklaruje, zgodnie z załącznikiem III część A, że mają je ukończyć osoby trzecie.
3. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku lub wprowadzania do użytku elementów składowych, które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy, jeżeli te elementy składowe są przeznaczone do wyposażenia jednostki pływającej zgodnie z deklaracją producenta lub importera, o której mowa w załączniku III część B.
4. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku lub wprowadzania do użytku następujących silników:
 - a) silniki napędowe, niezależnie od tego, czy są zainstalowane na jednostce pływającej, które spełniają wymogi niniejszej dyrektywy;
 - b) silniki objęte homologacją typu zgodnie z dyrektywą 97/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²³, które spełniają graniczne wielkości emisji etapu IIIA, IIIB lub etapu IV dla silników z zapłonem samoczynnym, z wyjątkiem silników stosowanych do napędu statków żeglugi śródlądowej, lokomotyw i wagonów, zgodnie z załącznikiem I pkt 4.1.2. do tej dyrektywy;
 - c) silniki objęte homologacją typu zgodnie z dyrektywą 2005/55/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴, jeżeli producent deklaruje zgodnie z załącznikiem IV pkt 9, że silnik spełni wymogi niniejszej dyrektywy w zakresie emisji spalin po zainstalowaniu w jednostce pływającej zgodnie z instrukcjami dostarczonymi przez producenta.
5. Na targach handlowych, wystawach, pokazach i podczas innych podobnych wydarzeń państwa członkowskie nie utrudniają prezentacji produktów wymienionych w art. 2 ust. 1, które nie są zgodne z niniejszą dyrektywą, pod warunkiem że będą one posiadały widoczne oznaczenie, wyraźnie wskazujące, iż tego rodzaju produkty nie spełniają wymogów niniejszej dyrektywy i dopóki nie będą ich spełniały, nie zostaną udostępnione na rynku lub wprowadzone do użytku w Unii.

²³ Dz.U. L 59 z 27.2.1998, s. 1.

²⁴ Dz.U. L 275 z 20.10.2005, s. 1.

ROZDZIAŁ II

OBOWIĄZKI PODMIOTÓW GOSPODARCZYCH

Artykuł 7 *Obowiązki producentów*

1. Producenci wprowadzający swoje produkty do obrotu gwarantują, że zostały one zaprojektowane i wytworzone zgodnie z wymogami określonymi w art. 4 ust. 1 i załączniku I.
2. Producenci sporządzają wymaganą dokumentację techniczną zgodnie z art. 26 i przeprowadzają lub zlecają przeprowadzenie obowiązującej procedury oceny zgodności zgodnie z art. 20–23 i 25.

W przypadku wykazania zgodności takiego produktu z obowiązującymi wymaganiami w wyniku przeprowadzenia tej procedury, producenci sporządzają deklarację zgodności WE, o której mowa w art. 16, i umieszczają oznakowanie zgodności zgodnie z art. 18 ust. 1.

3. Producenci przechowują dokumentację techniczną i egzemplarz deklaracji zgodności UE przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia produktu do obrotu.
4. Producenci zapewniają stosowanie procedur mających na celu zapewnienie zgodności produkcji seryjnej. Należy odpowiednio uwzględnić zmiany w projekcie i cechach charakterystycznych produktu oraz zmiany w normach zharmonizowanych stanowiących odniesienie dla stwierdzenia zgodności produktu.

Producenci zapewniają, we wszystkich stosownych przypadkach w odniesieniu do zagrożeń związanych z produktem, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, przeprowadzanie badania próby produktów udostępnianych na rynku, badania skarg oraz, jeśli wystąpi taka konieczność, prowadzenie ich ewidencji, ewidencji produktów niezgodnych z wymaganiami, przypadków wycofania produktu od konsumentów oraz informują dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania.

5. Producenci zapewniają umieszczanie na ich produktach nazwy typu, numeru partii lub serii lub innych informacji umożliwiających ich identyfikację, lub, w przypadku, gdy wielkość lub charakter elementów składowych to uniemożliwiają, zapewniają umieszczenie wymaganych informacji na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do produktu, zgodnie z załącznikiem I części A pkt 2.1.
6. Producenci podają na produkcie, a jeżeli nie jest to możliwe, na opakowaniu lub w dokumencie załączonym do produktu, swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy oraz adres kontaktowy. Adres wskazuje jedno miejsce, w którym można skontaktować się z producentem.
7. Producenci zapewniają dołączenie do produktu instrukcji obsługi oraz dostarczenie informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwym do zrozumienia dla

konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez dane państwo członkowskie.

8. Producenci, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu produkt jest niezgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie podejmują niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności produktu, jego wycofania z obrotu lub, w razie potrzeby, wycofania od konsumentów. Ponadto jeżeli produkt stwarza zagrożenie, producenci niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których produkt został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.
9. Na uzasadnione żądanie właściwych organów krajowych producenci udzielają im wszelkich informacji i udostępniają dokumentację nieodzowną do wykazania zgodności produktu w języku łatwo zrozumiałym dla tych organów. Na żądanie właściwych organów podejmują z nimi współpracę w działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają produkty wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 8

Upoważnieni przedstawiciele

1. Na podstawie pisemnego pełnomocnictwa producenci mogą wyznaczyć upoważnionego przedstawiciela.
2. Obowiązki określone w art. 7 ust. 1 i sporządzanie dokumentacji technicznej nie wchodzi w zakres pełnomocnictwa upoważnionego przedstawiciela.
3. Upoważniony przedstawiciel wykonuje zadania określone w pełnomocnictwie otrzymanym od producenta. Pełnomocnictwo umożliwia upoważnionemu przedstawicielowi wykonywanie co najmniej następujących obowiązków:
 - a) przechowywanie deklaracji zgodności UE oraz dokumentacji technicznej do dyspozycji krajowych organów nadzoru przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia produktu do obrotu;
 - b) na uzasadnione żądanie właściwego krajowego organu udzielanie mu wszelkich informacji i udostępnianie dokumentacji koniecznej do wykazania zgodności produktu;
 - c) na żądanie właściwych krajowych organów podejmowanie z nimi współpracy w działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają produkty objęte pełnomocnictwem.

Artykuł 9

Obowiązki importerów

1. Importerzy wprowadzają do obrotu w Unii wyłącznie produkty zgodne z wymogami.
2. Przed wprowadzeniem produktu do obrotu importerzy zapewniają przeprowadzenie odpowiedniej procedury oceny zgodności przez producenta. Dopilnowują, aby

producent sporządził dokumentację techniczną, produkt był opatrzony oznakowaniem CE, towarzyszyły mu wymagane dokumenty zgodnie z art. 16 i załącznikiem I część A pkt 2.5, załącznikiem I część B pkt 4 i załącznikiem I część C pkt 2 oraz aby producent spełnił wymogi określone w art. 7 ust. 5 i 6.

Jeżeli importer uznaje lub ma powody, by uważać, że produkt nie jest zgodny z wymogami określonymi w art. 4 ust. 1 i w załączniku I, nie wprowadza produktu do obrotu, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność produktu. Ponadto jeżeli produkt stwarza zagrożenie, importer informuje o tym producenta oraz organy nadzoru rynku.

3. Importerzy umieszczają swoją nazwę, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy i adres kontaktowy na produkcie lub, jeżeli nie jest to możliwe w przypadku elementów składowych, na opakowaniu lub w dokumencie dołączonym do produktu.
4. Importerzy zapewniają dołączenie do produktu instrukcji obsługi oraz dostarczenie informacji na temat bezpieczeństwa w języku łatwym do zrozumienia dla konsumentów i innych użytkowników końcowych, określonym przez dane państwo członkowskie.
5. Importerzy dopilnowują, aby w czasie, gdy ponoszą odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania i przewożenia nie wpływały ujemnie na jego zgodność z wymogami określonymi w art. 4 ust 1 i załączniku I.
6. Importerzy zapewniają, we wszystkich stosownych przypadkach w odniesieniu do zagrożeń związanych z produktem, w celu ochrony zdrowia i bezpieczeństwa konsumentów, przeprowadzanie badania próby produktów wprowadzanych do obrotu, badania skarg oraz, jeśli wystąpi taka konieczność, prowadzenie ich ewidencji, ewidencji produktów niezgodnych z wymaganiami, przypadków wycofania produktu od konsumentów oraz na bieżąco informują dystrybutorów o tego rodzaju działaniach w zakresie monitorowania..
7. Importerzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że wprowadzony przez nich do obrotu produkt jest niezgodny z niniejszą dyrektywą, niezwłocznie podejmują niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności produktu, jego wycofania z obrotu lub, w razie potrzeby, wycofania od konsumentów. Ponadto jeżeli produkt stwarza zagrożenie, importerzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których produkt został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.
8. Importerzy przechowują egzemplarz deklaracji zgodności UE do dyspozycji organów nadzoru rynku przez okres 10 lat od momentu wprowadzenia produktu do obrotu i zapewniają dostępność dokumentacji technicznej dla tych organów na ich żądanie.
9. Na uzasadnione żądanie właściwych organów krajowych importerzy udzielają im wszelkich informacji i udostępniają dokumentację konieczną do wykazania zgodności produktu w języku łatwo łatwym do zrozumienia dla tych organów. Na żądanie właściwych organów podejmują z nimi współpracę w działaniach

ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają produkty wprowadzone przez nich do obrotu.

Artykuł 10 *Obowiązki dystrybutorów*

1. Udostępniając produkt na rynku, dystrybutorzy podchodzą z należytą starannością do wymogów niniejszej dyrektywy.
2. Przed udostępnieniem produktu na rynku dystrybutorzy sprawdzają, czy produkt jest opatrzony oznakowaniem CE i czy towarzyszą mu wymagane dokumenty zgodnie z art. 7 ust. 7, art. 16 i załącznikiem I część A pkt 2.5, załącznikiem I część B pkt 4 i załącznikiem I część C pkt 2 oraz instrukcje i informacje na temat bezpieczeństwa w języku łatwym do zrozumienia dla konsumentów i innych użytkowników końcowych w państwie członkowskim, w którym produkt ma zostać udostępniony na rynku, a także czy producent i importer spełnili wymogi określone w art. 7 ust. 5 i 6 oraz art. 9 ust. 3.

Jeżeli importer uznaje lub ma powody, by uważać, że produkt nie jest zgodny z wymogami określonymi w art. 4 ust. 1 i w załączniku I, nie udostępnia produktu na rynku, dopóki nie zostanie zapewniona zgodność produktu. Ponadto jeżeli produkt stwarza zagrożenie, dystrybutor informuje o tym producenta lub importera oraz organy nadzoru rynku.

3. Dystrybutorzy dopilnowują, aby w czasie, gdy ponoszą oni odpowiedzialność za produkt, warunki jego przechowywania i przewożenia nie wpływały ujemnie na jego zgodność z wymogami określonymi w art. 4 ust 1 i załączniku I.
4. Dystrybutorzy, którzy uznają lub mają powody, by uważać, że udostępniony przez nich na rynku produkt jest niezgodny z wymogami niniejszej dyrektywy, podejmują niezwłocznie niezbędne działania naprawcze w celu zapewnienia zgodności produktu, jego wycofania z obrotu lub, w razie potrzeby, wycofania od konsumentów. Ponadto jeżeli produkt stwarza zagrożenie, dystrybutorzy niezwłocznie informują o tym właściwe organy krajowe państw członkowskich, w których produkt został udostępniony na rynku, podając szczegółowe informacje, w szczególności na temat niezgodności oraz podjętych działań naprawczych.
5. Na uzasadnione żądanie właściwych organów krajowych dystrybutorzy udzielają tym organom wszelkich informacji i udostępniają dokumentację konieczną do wykazania zgodności produktu, Na żądanie właściwych organów podejmują z nimi współpracę w działaniach ukierunkowanych na usunięcie zagrożeń, jakie stwarzają produkty udostępnione przez nich na rynku.

Artykuł 11 *Przypadki, w których obowiązki producentów stosuje się do importerów i dystrybutorów*

Do celów niniejszej dyrektywy importera lub dystrybutora uważa się za producenta i nakłada na niego obowiązki producenta określone w art. 7, jeżeli wprowadza on produkt do obrotu pod własną nazwą lub znakiem towarowym albo modyfikuje produkt już wprowadzony do

obrotu w taki sposób, że może to mieć wpływ na jego zgodność z wymogami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12
Obowiązki prywatnych importerów

1. Jeżeli ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel, mający siedzibę w Unii, nie wypełnia swoich obowiązków w zakresie zgodności produktu z niniejszą dyrektywą, prywatny importer wypełnia lub zleca wypełnienie obowiązków producenta określonych w art. 7 ust. 1–4 i ust. 7–9.
2. Jeżeli wymagana dokumentacja techniczna nie jest udostępniona przez producenta, prywatny importer zleca jej sporządzenie właściwym specjalistom, na przykład jednostce notyfikowanej, która nie jest zaangażowana w ocenę zgodności danego produktu.
3. Prywatny importer zapewnia umieszczenie na produkcie nazwy i adresu jednostki notyfikowanej, która przeprowadziła ocenę zgodności produktu.

Artykuł 13
Identyfikacja podmiotów gospodarczych

1. Na żądanie organów nadzoru rynku podmioty gospodarcze wskazują:
 - a) każdy podmiot gospodarczy, który dostarczył im produkt;
 - b) każdy podmiot gospodarczy, któremu dostarczyły produkt.

Podmioty gospodarcze są w stanie podać informacje, o których mowa w ust. 1, przez okres 10 lat od momentu dostarczenia im produktu i przez okres 10 lat od momentu dostarczenia przez nie produktu.

2. Na żądanie organów nadzoru rynku prywatni importerzy wskazują podmiot gospodarczy, który dostarczył im produkt.

Prywatni importerzy są w stanie podać informacje, o których mowa w ust. 1, przez okres 10 lat od momentu dostarczenia im produktu.

ROZDZIAŁ III

ZGODNOŚĆ PRODUKTU

Artykuł 14

Domniemanie zgodności

W przypadku produktów zgodnych całkowicie lub częściowo z normami zharmonizowanymi, do których odniesienie opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, domniemywa się, że spełniają one wymogi prawodawstwa objęte tymi normami lub ich częściami, określone w art. 4 ust. 1 i załączniku I.

Artykuł 15

Formalne zastrzeżenie wobec norm zharmonizowanych

1. Jeżeli państwo członkowskie lub Komisja uznają, że norma zharmonizowana nie spełnia w pełni wymogów objętych tą normą i określonych w art. 4 ust. 1 i w załączniku I, Komisja lub dane państwo członkowskie kieruje sprawę do komitetu powołanego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE, przedstawiając swoje argumenty. Po konsultacji z właściwymi europejskimi organizacjami normalizacyjnymi komitet niezwłocznie wydaje opinię.
2. W świetle opinii komitetu Komisja podejmuje decyzję o opublikowaniu, niepublikowaniu, opublikowaniu z ograniczeniami, utrzymaniu, utrzymaniu z ograniczeniami lub wycofaniu odniesień do danej normy zharmonizowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
3. Komisja informuje o tym fakcie odpowiednią europejską organizację normalizacyjną oraz żąda, w razie potrzeby, zmiany danych norm zharmonizowanych.

Artykuł 16

Deklaracja zgodności UE

1. Deklaracja zgodności UE stwierdza, że wykazano spełnienie wymogów określonych w art. 4 ust 1 i w załączniku I.
2. Deklaracja zgodności UE ma wzorcowy układ określony w załączniku IV do niniejszej dyrektywy, zawiera elementy określone w odpowiednich modułach opisanych w załączniku II do decyzji 768/2008/WE oraz jest systematycznie aktualizowana. Jest tłumaczona na język lub języki wymagane przez państwo członkowskie, w którym produkt jest udostępniany na rynku lub wprowadzany do użytku.
3. Sporządzając deklarację zgodności UE, producent lub prywatny importer przyjmuje na siebie odpowiedzialność za zgodność produktu.

4. Deklaracja zgodność UE jest zawsze dołączona do:
- a) jednostki pływającej i jest włączona do instrukcji obsługi, o której mowa w załączniku I część A pkt 2.5;
 - b) elementów składowych, jeżeli są wprowadzane do obrotu oddzielnie;
 - c) silników napędowych i jest włączona do instrukcji obsługi, o której mowa w załączniku I część B pkt 4;

Artykuł 17
Ogólne zasady dotyczące oznakowania CE

Oznakowanie CE podlega ogólnym zasadom określonym w art. 30 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

Artykuł 18
Produkty objęte oznakowaniem CE

1. Następujące produkty udostępniane na rynku lub wprowadzane do użytku posiadają oznakowanie CE:
 - a) jednostki pływające i elementy składowe, które uważa się za spełniające odpowiednie zasadnicze wymogi określone w załączniku I;
 - b) silniki przyczepne, które uważa się za spełniające zasadnicze wymogi określone w części B i C załącznika I;
 - c) silniki zaburtowe ze zintegrowanym układem wydechowym, które uważa się za spełniające zasadnicze wymogi wymienione w załączniku I część B i C.
 - d) silniki stacjonarne i zaburtowe bez zintegrowanego układu wydechowego, które uważa się za spełniające wymogi dotyczące emisji spalin wymienione w załączniku I część B i C.
2. Państwa członkowskie domniemywają, że produkty, o których mowa w ust. 1, opatrzone oznakowaniem CE, są zgodne z niniejszą dyrektywą.

Artykuł 19
Reguły i warunki umieszczania oznakowania CE

1. Oznakowanie CE umieszcza się tak, by było widoczne, czytelne i niemożliwe do usunięcia z produktów, o których mowa w art. 18 ust. 1. W przypadku części składowych, gdy nie ma takiej możliwości lub gwarancji z uwagi na wielkość lub charakter produktu, oznakowanie umieszcza się na opakowaniu oraz na dokumentach towarzyszących.
2. Oznakowanie CE umieszcza się przed wprowadzeniem produktu do obrotu lub przed wprowadzeniem go do użytku. Za oznakowaniem CE i numerem identyfikacyjnym,

o którym mowa w ust. 3, można umieścić piktogram lub innego rodzaju znak wskazujący na szczególne zagrożenie lub zastosowanie.

3. Za oznakowaniem CE podaje się numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej, jeżeli jednostka taka jest zaangażowana na etapie kontroli produkcji.

Numer identyfikacyjny jednostki notyfikowanej umieszcza sama jednostka lub producent albo jego upoważniony przedstawiciel według wskazówek jednostki notyfikowanej.

ROZDZIAŁ IV OCENA ZGODNOŚCI

Artykuł 20

Obowiązujące procedury oceny zgodności

1. Przed wprowadzeniem do obrotu produktów określonych w art. 2 ust. 1 producent lub jego upoważniony przedstawiciel stosuje procedury określone w modułach, o których mowa w art. 21, 22 i 23.
2. Prywatny importer stosuje procedurę, o której mowa w art. 24 przed przekazaniem do eksploatacji produktu, o którym mowa w art. 2 ust. 1, jeżeli ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie przeprowadził oceny zgodności dla danego produktu.
3. Osoba wprowadzająca do obrotu lub wprowadzająca do użytku silnik lub jednostkę pływającą po ich gruntownej modyfikacji lub przeróbce lub osoba zmieniająca planowane przeznaczenie jednostki pływającej nieobjętej zakresem stosowania niniejszej dyrektywy w taki sposób, że zostaje ona objęta zakresem jej stosowania, stosuje procedurę, o której mowa w art. 24 przed wprowadzeniem produktu do obrotu lub wprowadzeniem go do użytku.
4. Osoba wprowadzająca do obrotu jednostkę pływającą zbudowaną na własny użytek przed upływem okresu 5 lat, o którym mowa w art. 2 ust. 2 lit. a) ppkt (vii), przed wprowadzeniem produktu do obrotu stosuje procedurę, o której mowa w art. 24.

Artykuł 21

Projektowanie i budowa

1. W odniesieniu do projektowania i budowy rekreacyjnych jednostek pływających mają zastosowanie następujące procedury określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:
 - a) w przypadku kategorii A i B, o których mowa w załączniku I część A pkt 1.
 - (i) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5 m do 12 m jeden z następujących modułów:

- moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem),
 - moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- (ii) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 12 m do 24 m jeden z następujących modułów:
- moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);
 - moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- b) w przypadku kategorii C, o której mowa w załączniku I część A pkt 1.
- (i) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5 m do 12 m jeden z następujących modułów:
- w przypadku zgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do załącznika I część A pkt 3.2 i 3.3: moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji), moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem), moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową) lub moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
 - w przypadku braku zgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do załącznika I część A pkt 3.2 i 3.3: moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem), moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową) lub moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- (ii) w przypadku rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 12 m do 24 m jeden z następujących modułów:
- w przypadku zgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do załącznika I część A pkt 3.2 i 3.3: moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem), moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową) lub moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
 - w przypadku braku zgodności z normami zharmonizowanymi odnoszącymi się do załącznika I część A pkt 3.2 i 3.3: moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F, moduł G

(zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową) lub moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);

- c) w przypadku kategorii D, o której mowa w załączniku I część A pkt 1.
- (i) w odniesieniu do rekreacyjnych jednostek pływających o długości kadłuba od 2,5 m do 24 m jeden z następujących modułów:
- moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji),
 - moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem),
 - moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);
 - moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
2. W odniesieniu do projektowania i budowy skuterów wodnych ma zastosowanie jedna z następujących procedur określonych w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:
- a) moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji),
 - b) moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem),
 - c) moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - d) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - e) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
3. W odniesieniu do projektowania i budowy elementów składowych ma zastosowanie jedna z następujących procedur określonych w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:
- a) moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - b) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - c) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości).

Artykuł 22 *Emisje spalin*

W odniesieniu do emisji spalin, w przypadku produktów, o których mowa w art. 2 ust. 1 lit. d) i e), producent silnika lub jego upoważniony przedstawiciel w Unii stosuje następujące procedury określone w załączniku II do decyzji 768/2008/WE:

- a) jeżeli badania są prowadzone z zastosowaniem normy zharmonizowanej, jeden z następujących modułów:
 - (i) moduł B (badanie typu UE) wraz z modułem C, D, E lub F,
 - (ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - (iii) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- b) jeżeli badania są prowadzone bez stosowania normy zharmonizowanej, moduł B wraz z modułem C1.

Artykuł 23
Emisje hałasu

1. W odniesieniu do emisji hałasu dla rekreacyjnych jednostek pływających z silnikiem zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego lub stacjonarnych silników napędowych oraz dla rekreacyjnych jednostek pływających z silnikiem zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego lub ze stacjonarnym silnikiem napędowym, które podlegają gruntowymi przeróbkom jednostki, a następnie są wprowadzane do obrotu w Unii w ciągu pięciu lat od momentu przeróbki, producent jednostki lub jego upoważniony przedstawiciel mający siedzibę w Unii stosuje następujące procedury określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:
 - a) jeżeli badania są prowadzone z zastosowaniem normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu, jeden z następujących modułów:
 - (i) moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem),
 - (ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową),
 - (iii) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
 - b) jeżeli badania są prowadzone bez stosowania normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);
 - c) jeżeli do oceny stosowana jest metoda oparta na liczbie Froude'a i stosunku mocy do wyporności, jeden z następujących modułów:
 - (i) moduł A (wewnętrzna kontrola produkcji)
 - (ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);
 - (iii) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości).
2. W odniesieniu do emisji hałasu dla skuterów wodnych oraz silników przyczepnych i silników zaburtowych ze zintegrowanym układem wydechowym przeznaczonych do zainstalowania na rekreacyjnej jednostce pływającej, producent skutera wodnego lub silnika stosuje następujące procedury określone w załączniku II do decyzji nr 768/2008/WE:

- a) jeżeli badania są prowadzone z zastosowaniem normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu:
 - (i) moduł A1 (wewnętrzna kontrola produkcji oraz badanie produktów pod nadzorem),
 - (ii) moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową);
 - (iii) moduł H (zgodność oparta na pełnym zapewnieniu jakości);
- b) jeżeli badania są prowadzone bez zastosowania normy zharmonizowanej dotyczącej pomiaru hałasu, moduł G (zgodność w oparciu o weryfikację jednostkową).

Artykuł 24

Ocena pokonstrucyjna

Ocenę pokonstrucyjną, o której mowa w art. 20 ust. 2, 3 i 4, przeprowadza się zgodnie z załącznikiem V.

Artykuł 25

Dodatkowe wymogi

1. W przypadku zastosowania modułu B z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE badanie typu UE zostaje przeprowadzone w sposób określony w drugim tiret pkt 2 tego modułu.

Typ produkcji, o którym mowa w module B, może obejmować kilka wersji produktu z zastrzeżeniem, że różnice między poszczególnymi wersjami nie wpływają na poziom bezpieczeństwa i inne wymogi dotyczące działania produktu.
2. W przypadku zastosowania modułu A1 z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE kontrole produktu są prowadzone na jednej lub kilku jednostkach pływających reprezentujących produkcję producenta i mają zastosowanie dodatkowe wymogi określone w załączniku VI do niniejszej dyrektywy.
3. Możliwość wykorzystania akredytowanych jednostek własnych, o których mowa w module A1 i C1 załącznika II do decyzji 768/2008/WE, nie ma zastosowania.
4. W przypadku zastosowania modułu F z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE procedura opisana w załączniku VII do niniejszej dyrektywy ma zastosowanie do oceny zgodności z wymogami w zakresie emisji spalin.
5. W przypadku zastosowania modułu C z załącznika II do decyzji nr 768/2008/WE, w odniesieniu do oceny zgodności z wymogami niniejszej dyrektywy w zakresie emisji spalin i jeżeli producent nie pracuje w ramach właściwego systemu jakości opisanego w module H z załącznika do decyzji nr 768/2008/WE, wybrana przez producenta jednostka notyfikowana przeprowadza kontrole produktu lub zleca ich przeprowadzenie w losowych odstępach czasu określonych przez tę jednostkę w celu sprawdzenia jakości wewnętrznych kontroli produktu. Jeżeli poziom jakości okaże się niezadowolający lub jeżeli niezbędne wydaje się sprawdzenie wiarygodności

danych przedstawionych przez producenta, stosuje się procedurę określoną w załączniku VIII do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 26

Dokumentacja techniczna

1. Dokumentacja techniczna, o której mowa w art. 7 ust. 2, zawiera wszystkie istotne dane lub informacje dotyczące środków zastosowanych przez producenta, aby zapewnić zgodność produktu z wymogami określonymi w art. 4 ust. 1 i w załączniku I, a w szczególności dokumenty wymienione w załączniku IX.
2. Dokumentacja techniczna umożliwia zrozumienie projektu, produkcji i działania produktu oraz ocenę zgodności produktu z wymogami niniejszej dyrektywy.

ROZDZIAŁ V

NOTYFIKOWANIE ORGANÓW OCENY ZGODNOŚCI

Artykuł 27 *Notyfikacja*

Państwa członkowskie notyfikują Komisji i pozostałym państwom członkowskim organy uprawnione do wykonywania zadań w zakresie oceny zgodności w charakterze stron trzecich na podstawie niniejszej dyrektywy.

Artykuł 28 *Organy notyfikujące*

1. Państwa członkowskie wyznaczają organ notyfikujący, który odpowiada za opracowanie i stosowanie procedur koniecznych do oceny i notyfikowania organów oceny zgodności do celów niniejszej dyrektywy oraz za monitorowanie notyfikowanych jednostek, w tym w zakresie zgodności z przepisami art. 34.
2. Państwa członkowskie mogą zdecydować, że ocena i monitorowanie, o których mowa w ust. 1, będą przeprowadzane przez krajową jednostkę akredytującą w rozumieniu przepisów rozporządzenia (WE) nr 765/2008 i zgodnie z nim.
3. W przypadku gdy organ notyfikujący przekazuje lub w inny sposób powierza ocenę, notyfikację lub monitorowanie, o których mowa w ust. 1, jednostce, która nie jest instytucją rządową, jednostka ta musi posiadać status osoby prawnej oraz spełniać odpowiednio wymogi określone w art. 29. Ponadto taka jednostka musi być przygotowana na pokrycie zobowiązań wynikających z działalności, którą prowadzi.
4. Organ notyfikujący ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez jednostkę, o której mowa w ust. 3.

Artykuł 29 *Wymogi dotyczące organów notyfikujących*

1. Organy notyfikujące są ustanawiane w sposób nieprowadzący do żadnego konfliktu interesów z organami oceny zgodności.
2. Sposób organizacji i funkcjonowania organów notyfikujących zapewnia neutralność i bezstronność ich działalności.
3. Organy notyfikujące są zorganizowane w taki sposób, aby każda decyzja dotycząca notyfikowania organu oceny zgodności była podejmowana przez kompetentne osoby spoza grona osób przeprowadzających ocenę.
4. Organy notyfikujące nie oferują ani nie realizują zadań wykonywanych przez organy oceny zgodności, ani usług doradczych na zasadach komercyjnych lub konkurencyjnych.

5. Organy notyfikujące zapewniają poufność otrzymywanych przez informacji.
6. Organy notyfikujące dysponują odpowiednią liczbą pracowników posiadających kompetencje do właściwego wykonywania swoich zadań.

Artykuł 30

Obowiązki organów notyfikujących w zakresie informowania

Państwa członkowskie informują Komisję o swoich procedurach oceny i notyfikowania organów oceny zgodności i monitorowania jednostek notyfikowanych oraz o wszelkich zmianach w tym zakresie.

Komisja podaje te informacje do wiadomości publicznej.

Artykuł 31

Wymogi dotyczące jednostek notyfikowanych

1. Do celów notyfikacji przewidzianej w niniejszej dyrektywie organy oceny zgodności spełniają wymogi określone w ust. 2–11.
2. Organy oceny zgodności są ustanawiane zgodnie z prawem krajowym i posiadają osobowość prawną.
3. Organ oceny zgodności jest stroną trzecią, niezależną od organizacji lub produktu, które ocenia.

Jednostkę należącą do stowarzyszenia przedsiębiorców lub zrzeszenia zawodowego reprezentującego przedsiębiorstwa zaangażowane w projektowanie, produkcję, dostarczanie, montowanie, wykorzystywanie lub konserwację produktów, które ocenia, można uważać za taką jednostkę, pod warunkiem że wykazano jej niezależność i brak konfliktu interesów.

4. Organ oceny zgodności, jego ścisłe kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie mogą być projektantami, producentami, dostawcami, instalatorami, nabywcami, właścicielami, użytkownikami czy konserwatorami produktów, które oceniają, ani upoważnionymi przedstawicielami wymienionych stron. Nie wyklucza to wykorzystywania ocenianych produktów, które są niezbędne do prowadzenia działalności organu oceny zgodności, lub wykorzystywania tych produktów do celów osobistych.

Organ oceny zgodności, jego ścisłe kierownictwo oraz pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności nie angażują się bezpośrednio w projektowanie lub produkcję, wprowadzanie do obrotu, instalację, użytkowanie lub konserwację tych produktów ani nie reprezentują stron zaangażowanych w taką działalność. Nie angażują się w żadną działalność, która może zagrozić niezależności ich osądów lub uczciwości w odniesieniu do działalności w zakresie oceny zgodności, w związku z którą zostali notyfikowani. Dotyczy to w szczególności usług doradczych.

Organy oceny zgodności dopilnowują, by działalność ich spółek zależnych lub podwykonawców nie wpływała na poufność, obiektywność lub bezstronność ich działalności związanej z oceną zgodności.

5. Organy oceny zgodności i ich pracownicy realizują zadania związane z oceną zgodności, wykazując najwyższy stopień uczciwości zawodowej i technicznej kompetencji w określonej dziedzinie, oraz nie podlegają żadnym naciskom czy motywacji, zwłaszcza finansowej, mogącym wpływać na ich opinię lub wyniki oceny zgodności, szczególnie ze strony osób lub grup osób posiadających interes w wynikach tych zadań.
6. Organ oceny zgodności jest zdolny do realizacji zadań związanych z oceną zgodności, przydzielonych mu na mocy przepisów art. 20–25 i w odniesieniu do których został notyfikowany, niezależnie od tego, czy dany organ oceny zgodności wykonuje wspomniane zadania samodzielnie, czy są one realizowane w jego imieniu i na jego odpowiedzialność.

Przez cały czas i w odniesieniu do każdej procedury oceny zgodności oraz każdego rodzaju lub każdej kategorii produktów będących przedmiotem notyfikacji dany organ oceny zgodności musi dysponować niezbędnymi:

- a) pracownikami posiadającymi wiedzę techniczną oraz wystarczające doświadczenie, odpowiednie do realizacji zadań związanych z oceną zgodności;
- b) opisami procedur, zgodnie z którymi przeprowadza się ocenę zgodności, w celu zagwarantowania przejrzystości i powtarzalności tych procedur;
organ prowadzi odpowiednią politykę i posiada stosowne procedury, dzięki którym możliwe jest odróżnienie zadań wykonywanych w ramach notyfikacji od wszelkiej innej działalności;
- c) procedurami służącymi prowadzeniu działalności uwzględniającymi wielkość przedsiębiorstw, sektora, w których prowadzą działalność, ich struktury, stopnia złożoności technologii wytwarzania danego produktu oraz masowego lub seryjnego charakteru procesu produkcyjnego.

Organ musi dysponować środkami niezbędnymi do prawidłowego wykonywania zadań technicznych i administracyjnych związanych z oceną zgodności i mieć dostęp do wszelkich niezbędnych urządzeń lub obiektów.

7. Pracownicy odpowiedzialni za realizację zadań związanych z oceną zgodności muszą posiadać:
 - a) gruntowne wykształcenie techniczne i zawodowe, obejmujące całą działalność związaną z oceną zgodności w zakresie będącym przedmiotem notyfikacji;
 - b) dostateczną znajomość wymogów dotyczących ocen, których dokonują, oraz odpowiednie uprawnienia do dokonywania takich ocen;
 - c) odpowiednią znajomość i rozumienie zasadniczych wymogów, obowiązujących norm zharmonizowanych oraz właściwych przepisów

unijnego prawodawstwa harmonizacyjnego i właściwych przepisów krajowych;

- d) umiejętność sporządzania zaświadczeń, zapisów i sprawozdań dokumentujących przeprowadzenie ocen.
8. Zapewnia się bezstronność organów oceny zgodności, ich ścisłego kierownictwa i pracowników dokonujących ocenę.
- Wynagrodzenie ścisłego kierownictwa organu oceny zgodności oraz jej pracowników dokonujących oceny nie zależy od liczby wykonanych ocen ani od wyników tych ocen.
9. Organy oceny zgodności zawierają umowę ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej, chyba że na mocy prawa krajowego odpowiedzialność spoczywa na państwie członkowskim lub za ocenę zgodności bezpośrednio odpowiada samo państwo członkowskie.
10. Pracownicy organu oceny zgodności dochowują tajemnicy zawodowej w odniesieniu do wszystkich informacji, które uzyskują w trakcie wykonywania swoich zadań zgodnie z art. 20 – 25 lub z przepisami prawa krajowego w odniesieniu do tego rozdziału, z wyjątkiem dochowania tajemnicy wobec właściwych organów państwa członkowskiego, w którym realizowane są zadania. Prawo własności podlega ochronie.
11. Organy oceny zgodności biorą udział w stosownej działalności normalizacyjnej i w działalności grupy koordynującej jednostki notyfikowanej powołanej na podstawie art. 44, lub zapewniają informowanie o takiej działalności swoich pracowników dokonujących ocen, natomiast decyzje administracyjne i dokumenty opracowane w wyniku prac tej grupy stosują na zasadzie ogólnych wytycznych.

Artykuł 32

Domniemanie zgodności

Jeżeli organ oceny zgodności wykaże, że spełnia kryteria ustanowione w odpowiednich normach zharmonizowanych lub ich częściach, do których odniesienia opublikowano w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, to domniemywa się, że organ ten spełnia wymogi określone w art. 31, w stopniu, w jakim obowiązujące zharmonizowane normy obejmują te wymogi.

Artykuł 33

Formalne zastrzeżenie wobec norm zharmonizowanych

Jeżeli państwo członkowskie lub Komisja zgłasza formalne zastrzeżenie wobec norm zharmonizowanych, o których mowa w art. 32, zastosowanie ma art. 15.

Artykuł 34

Spółki zależne jednostek notyfikowanych i zlecenie podwykonawstwa przez jednostki notyfikowane

1. Jeżeli jednostka notyfikowana podzleca określone zadania związane z oceną zgodności lub korzysta z usług spółki zależnej, zapewnia spełnienie wymogów określonych w art. 31 przez podwykonawcę lub spółkę zależną oraz odpowiednio informuje organ notyfikujący.
2. Jednostka notyfikowana ponosi pełną odpowiedzialność za zadania wykonywane przez podwykonawców lub spółki zależne, niezależnie od tego, gdzie prowadzą one swoją działalność.
3. Działalność może być podzlecana lub wykonywana przez spółkę zależną wyłącznie za zgodą klienta.
4. Jednostki notyfikowane przechowują do dyspozycji organu notyfikującego odpowiednie dokumenty dotyczące oceny kompetencji podwykonawcy lub spółki zależnej oraz prac wykonywanych przez nich na mocy art. 20–25.

Artykuł 35

Wniosek o notyfikację

1. Organ oceny zgodności przedkłada wniosek o notyfikację organowi notyfikującemu państwa członkowskiego, w którym prowadzi działalność.
2. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1, załącza się opis działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności oraz produktu lub produktów, w odniesieniu do których dana jednostka uważa się za właściwą, jak również certyfikat akredytacji, jeżeli taki istnieje, wydany przez krajową jednostkę akredytującą, potwierdzający, że dany organ oceny zgodności spełnia wymogi ustanowione w art. 31.
3. Jeżeli dany organ oceny zgodności nie może dostarczyć certyfikatu akredytacji, przedkłada organowi notyfikującemu całą dokumentację dowodową niezbędną do sprawdzenia, uznania i regularnego monitorowania jej zgodności z wymogami ustanowionymi w art. 31.

Artykuł 36

Procedura notyfikacji

1. Organy notyfikujące mogą notyfikować wyłącznie organy oceny zgodności, które spełniają wymogi ustanowione w art. 31.
2. Organy notyfikujące powiadamiają Komisję i pozostałe państwa członkowskie przy użyciu narzędzia elektronicznego do notyfikacji opracowanego i zarządzanego przez Komisję.
3. Notyfikacja obejmuje wszystkie szczegółowe informacje dotyczące działalności związanej z oceną zgodności, modułu lub modułów oceny zgodności, odnośnego produktu lub produktów oraz stosowne poświadczenie kompetencji.

4. Jeżeli podstawy notyfikacji nie stanowi certyfikat akredytacji, o którym mowa w art. 35 ust. 2, organ notyfikujący przedkłada Komisji i pozostałym państwom członkowskim dokumenty potwierdzające kompetencje organu oceny zgodności oraz wdrożone rozwiązania mające zapewnić systematyczne monitorowanie tej jednostki i dalsze spełnianie przez nią wymogów określonych w art. 31.
5. Dany organ może prowadzić działalność jednostki notyfikowanej wyłącznie pod warunkiem, że Komisja lub pozostałe państwa członkowskie nie zgłosiły zastrzeżeń w terminie dwóch tygodni od notyfikacji, w przypadku korzystania z certyfikatu akredytacji, lub w terminie dwóch miesięcy od notyfikacji, w przypadku niekorzystania z akredytacji.

Wyłącznie taki organ uznaje się za jednostkę notyfikowaną do celów niniejszej dyrektywy.

6. Komisja i pozostałe państwa członkowskie są powiadamiane o wszelkich późniejszych odpowiednich zmianach w notyfikacji.

Artykuł 37

Numerы identyfikacyjne i wykaz jednostek notyfikowanych

1. Komisja przydziela jednostce notyfikowanej numer identyfikacyjny.

Przydziela tylko jeden taki numer, nawet gdy dana jednostka jest notyfikowana na mocy różnych aktów prawnych Unii.

2. Komisja podaje do wiadomości publicznej wykaz jednostek notyfikowanych na mocy niniejszej dyrektywy, włącznie z numerami identyfikacyjnymi, które im przydzielono, oraz informacją na temat działalności będącej przedmiotem notyfikacji.

Komisja zapewnia stałą aktualizację tego wykazu.

Artykuł 38

Zmiany notyfikacji

1. W przypadku, gdy organ notyfikujący stwierdza lub otrzymuje informację, że jednostka notyfikowana przestała spełniać wymogi określone w art. 31 lub nie wypełnia swoich obowiązków, organ notyfikujący ogranicza, zawiesza lub wycofuje notyfikację, zależnie od sytuacji oraz w zależności od wagi niespełnienia tych wymogów lub niewypełnienia tych obowiązków. Niezwłocznie informuje o tym Komisję i pozostałe państwa członkowskie.
2. W razie ograniczenia, zawieszenia lub wycofania notyfikacji, albo w przypadku zaprzestania działalności przez jednostkę notyfikowaną, notyfikujące państwo członkowskie podejmuje odpowiednie kroki, aby zapewnić przetwarzanie dokumentacji tej jednostki przez inną jednostkę notyfikowaną lub dostępność tej dokumentacji dla odpowiedzialnych organów notyfikujących i organów nadzoru rynku na ich żądanie.

Artykuł 39
Kwestionowanie kompetencji jednostek notyfikowanych

1. Komisja bada wszystkie przypadki, w których ma wątpliwości lub otrzymuje informację o wątpliwościach co do kompetencji jednostki notyfikowanej lub dalszego wywiązywania się przez jednostkę notyfikowaną z nałożonych na nią obowiązków i zachowania zgodności z wymogami.
2. Na wniosek Komisji notyfikujące państwo członkowskie udziela jej wszelkich informacji dotyczących podstawy notyfikacji lub utrzymania właściwości danej jednostki.
3. Komisja zapewnia poufność wszystkich danych szczególnie chronionych uzyskanych w trakcie dochodzenia.
4. W przypadku gdy Komisja stwierdza, że jednostka notyfikowana nie spełnia wymogów notyfikacji lub przestała je spełniać, informuje o tym fakcie notyfikujące państwo członkowskie i zwraca się do niego o podjęcie koniecznych środków naprawczych, włącznie z wycofaniem notyfikacji w stosownych przypadkach.

Artykuł 40
Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie dotyczącym ich działalności

1. Jednostki notyfikowane przeprowadzają oceny zgodności według procedur oceny zgodności określonych w art. 20–25.
2. Oceny zgodności dokonuje się z zachowaniem odpowiednich proporcji, unikając przy tym zbędnych obciążeń dla podmiotów gospodarczych. Organy oceny zgodności wykonują swe zadania, uwzględniając wielkość przedsiębiorstwa, sektor, w którym prowadzi ono swoją działalność, strukturę przedsiębiorstwa, stopień złożoności technologii wykorzystywanych przy danej produkcji oraz masowy lub seryjny charakter procesu produkcyjnego.

Przestrzega się przy tym jednak stopnia rygoryzmu i poziomu ochrony wymaganych dla zgodności produktu z niniejszą dyrektywą.

3. Jeżeli jednostka notyfikowana stwierdza, że producent nie spełnił wymogów określonych w art. 4 ust. 1 i w załączniku I lub w odpowiednich normach zharmonizowanych, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych działań naprawczych i nie wydaje certyfikatu zgodności.
4. Jeżeli w trakcie monitorowania zgodności w następstwie wydania certyfikatu jednostka notyfikowana stwierdza, że produkt przestał spełniać wymogi, zobowiązuje ona producenta do podjęcia stosownych działań naprawczych, a w razie potrzeby zawiesza lub cofa wydany certyfikat.
5. Jeżeli działania naprawcze nie zostają podjęte lub nie przynoszą wymaganych skutków, jednostka notyfikowana odpowiednio ogranicza, zawiesza lub wycofuje wszelkie certyfikaty.

Artykuł 41

Procedura odwoławcza

Państwa członkowskie zapewniają dostęp do procedury odwoławczej od decyzji jednostki notyfikowanej.

Artykuł 42

Obowiązki jednostek notyfikowanych w zakresie udzielania informacji

1. Jednostki notyfikowane informują organ notyfikujący:
 - a) o odmowie, ograniczeniu, zawieszeniu lub cofnięciu certyfikatów lub decyzji dotyczącej homologacji;
 - b) o wszelkich okolicznościach, które mogą mieć wpływ na zakres i warunki notyfikacji;
 - c) o każdym przypadku żądania informacji, które otrzymały od organów nadzoru rynku o wykonanych zadaniach związanych z oceną zgodności;
 - d) na żądanie, o działalności związanej z oceną zgodności wykonywanej w zakresie ich notyfikacji oraz o innej wykonywanej działalności, w tym o działalności transgranicznej i zlecanym podwykonawstwie.
2. Jednostki notyfikowane przekazują pozostałym jednostkom notyfikowanym na mocy niniejszej dyrektywy prowadzącym podobną działalność w zakresie oceny zgodności i zajmującym się tymi samymi produktami informacje na temat kwestii, w przypadku których wyniki oceny zgodności były negatywne, a na żądanie, również tych, w przypadku których były one pozytywne.

Artykuł 43

Wymiana doświadczeń

Komisja zapewnia organizację wymiany doświadczeń między krajowymi organami państw członkowskich odpowiedzialnymi za politykę w obszarze notyfikowania.

Artykuł 44

Koordinacja działań jednostek notyfikowanych

Komisja zapewnia wprowadzenie i właściwą realizację koordynacji i współpracy organów notyfikowanych na mocy niniejszej dyrektywy, w formie sektorowej grupy lub grup jednostek notyfikowanych.

Państwa członkowskie zapewniają uczestnictwo notyfikowanych przez nie jednostek w pracach tej grupy (tych grup) bezpośrednio lub za pośrednictwem wyznaczonych przedstawicieli.

ROZDZIAŁ VI

NADZÓR NAD RYNKIEM UNIJNYM, KONTROLA WPROWADZANIA PRODUKTÓW DO OBROTU W UNII I PROCEDURY OCHRONNE

Artykuł 45

Nadzór nad rynkiem unijnym i kontrola wprowadzania produktów do obrotu w Unii

Art. 15 ust. 3 i art. 16–29 rozporządzenia (WE) 765/2008 mają zastosowanie do nadzoru nad produktami objętymi niniejszą dyrektywą i do kontroli nad nimi.

Artykuł 46

Procedura stosowana w przypadku produktów stwarzających zagrożenie na poziomie krajowym

1. Jeżeli organy nadzoru rynku jednego państwa członkowskiego podjęły działania zgodnie z art. 20 rozporządzenia (WE) nr 765/2008 lub mają wystarczające powody, by sądzić, że dany produkt objęty zakresem niniejszej dyrektywy stwarza zagrożenie dla zdrowia lub bezpieczeństwa osób lub wymogów ochrony środowiska lub konsumentów objętych niniejszą dyrektywą, dokonują one oceny danego produktu pod kątem spełnienia wszystkich wymogów określonych w niniejszej dyrektywie. Odpowiednie podmioty gospodarcze lub prywatny importer współpracują w razie konieczności z organami nadzoru rynku.

Jeżeli w trakcie tej oceny organy nadzoru rynku stwierdzą, że dany produkt nie spełnia wymogów określonych w niniejszej dyrektywie, żądają niezwłocznie od danego podmiotu gospodarczego lub prywatnego importera podjęcia wszelkich odpowiednich działań naprawczych w celu zapewnienia zgodności produktu z tymi wymogami lub wycofania produktu z obrotu lub wycofania go od konsumentów w rozsądnym terminie, który mogą wyznaczyć stosownie do charakteru zagrożenia.

Organy nadzoru rynku powiadamiają o tym właściwą jednostkę notyfikowaną.

Do środków, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, ma zastosowanie art. 21 rozporządzenia (WE) nr 765/2008.

2. Jeżeli organy nadzoru rynku uznają, że niezgodność nie ogranicza się wyłącznie do terytorium ich państwa, informują Komisję oraz pozostałe państwa członkowskie o wynikach oceny oraz działaniach, których podjęcia zażądały od danego podmiotu gospodarczego lub prywatnego importera.
3. Podmiot gospodarczy zapewnia podjęcie wszystkich właściwych działań naprawczych w odniesieniu do wszystkich danych produktów, które ten podmiot udostępnił na rynku w całej Unii.

Prywatny importer zapewnia podjęcie wszystkich właściwych działań naprawczych w odniesieniu do produktu, który przywiózł do Unii na własny użytek.

4. Jeżeli zainteresowany podmiot gospodarczy nie podejmie odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w ust. 1 akapit drugi, organy nadzoru rynku podejmują wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia udostępniania produktu na rynku krajowym lub wycofania produktu z obrotu, lub wycofania go od konsumentów.

Jeżeli prywatny importer nie podejmie odpowiednich działań naprawczych w terminie, o którym mowa w akapicie drugim ust. 1, organy nadzoru rynku podejmują wszelkie odpowiednie środki tymczasowe w celu zakazania lub ograniczenia użytkowania produktu na rynku krajowym..

Organy nadzoru rynku niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o tych środkach

5. Informacje, o których mowa w ust. 4, obejmują wszelkie dostępne szczegóły, w szczególności dane umożliwiające identyfikację produktu niezgodnego z wymogami, informacje na temat pochodzenia produktu, charakteru domniemanej niezgodności i związanego z tym zagrożenia, rodzaju i okresu obowiązywania przyjętych środków krajowych, a także stanowisko przedstawione przez odnośny podmiot gospodarczy lub prywatnego importera. Organy nadzoru rynku wskazują w szczególności, czy niezgodność wynika z:
 - a) niespełnienia przez produkt wymogów związanych ze zdrowiem lub bezpieczeństwem osób lub wymogów ochrony środowiska lub konsumentów objętych niniejszą dyrektywą; czy
 - b) uchybień w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 15, uzasadniających domniemanie zgodności.
6. Państwa członkowskie inne niż państwo członkowskie, które wszczęło procedurę, niezwłocznie informują Komisję i pozostałe państwa członkowskie o wszystkich przyjętych środkach i przekazują wszystkie informacje dotyczące niezgodności danego produktu, którymi dysponują, a w przypadku sprzeciwu wobec notyfikowanego środka krajowego, przedstawiają swoje zastrzeżenia.
7. Jeżeli w terminie 3 miesięcy od otrzymania informacji, o których mowa w ust. 4, żadne państwo członkowskie ani Komisja nie zgłosiły sprzeciwu wobec środka tymczasowego podjętego przez państwo członkowskie, środek ten uznaje się za uzasadniony.
8. Państwa członkowskie zapewniają niezwłoczne przyjęcie właściwych środków ograniczających w odniesieniu do danego produktu, takich jak wycofanie produktu z obrotu.

Artykuł 47
Unijna procedura ochronna

1. Jeżeli po zakończeniu procedury określonej w art. 46 ust. 3 i 4 zgłaszane są zastrzeżenia wobec środka podjętego przez państwo członkowskie, lub jeżeli Komisja stwierdzi sprzeczność krajowego środka z prawodawstwem unijnym, Komisja niezwłocznie rozpoczyna konsultacje z państwami członkowskimi i danym podmiotem gospodarczym (danymi podmiotami gospodarczymi) lub prywatnym importerem oraz ocenia ten środek krajowy. Na podstawie wyników tej oceny Komisja podejmuje decyzję, czy dany środek krajowy jest uzasadniony.

Komisja kieruje swoją decyzją do wszystkich państw członkowskich i niezwłocznie informuje o niej państwa członkowskie i dany podmiot gospodarczy (podmioty gospodarcze) lub prywatnego importera.

2. Jeżeli krajowy środek zostanie uznany za uzasadniony, wszystkie państwa członkowskie podejmują środki konieczne, aby zapewnić wycofanie produktu niespełniającego wymogów z ich rynku, i informują o nich Komisję. Jeżeli krajowy środek zostanie uznany za nieuzasadniony, dane państwo członkowskie wycofuje ten środek.
3. W razie uznania krajowego środka za uzasadniony i stwierdzenia, że niezgodność danego produktu z wymogami wynika z uchybień w normach zharmonizowanych, o których mowa w art. 46 ust. 5 lit. b), Komisja informuje właściwą europejską organizację normalizacyjną lub właściwe europejskie organizacje normalizacyjne i kieruje sprawę do komitetu ustanowionego na mocy art. 5 dyrektywy 98/34/WE. Komitet konsultuje się z właściwą europejską organizacją normalizacyjną (właściwymi europejskimi organizacjami normalizacyjnymi) i niezwłocznie wydaje opinię.

Artykuł 48
Niezgodność pod względem formalnym

1. Nie naruszając postanowień art. 46, jeżeli państwo członkowskie dokona jednego z poniższych ustaleń, zobowiązuje właściwy podmiot gospodarczy lub prywatnego importera do usunięcia występującej niezgodności:
 - a) oznakowanie zgodności zostało umieszczone z naruszeniem art. 17, art. 18 lub art. 19;
 - b) nie umieszczono oznakowania zgodności;
 - c) nie sporządzono deklaracji zgodności UE;
 - d) deklaracja zgodności UE nie została sporządzona w prawidłowy sposób;
 - e) dokumentacja techniczna jest niedostępna lub niekompletna.
2. Jeżeli niezgodność z wymogami, o której mowa w ust. 1, nie zostanie usunięta, państwo członkowskie jest zobowiązane wprowadzić wszelkie odpowiednie środki w celu ograniczenia lub zakazania udostępniania produktu na rynku, lub zapewnić jego wycofanie od konsumentów lub wycofanie z obrotu, lub w przypadku produktu

przywiezionego przez prywatnego importera na jego własny użytek, zakazanie lub ograniczenie takiego użytkowania.

ROZDZIAŁ VII

AKTY DELEGOWANE I AKTY WYKONAWCZE

Artykuł 49

Przekazanie uprawnień

Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 50 w celu zmiany następujących załączników tak, by uwzględniały postęp wiedzy technicznej i nowe dowody naukowe:

- a) załącznik I część B pkt 2 i załącznik I część C pkt 1, z wyłączeniem bezpośrednich lub pośrednich zmian wielkości emisji spalin lub hałasu oraz wartości liczby Froude'a i stosunku mocy do wyporności;
- b) załączniki V; VII i IX.

Zmiany, o których mowa w pkt a), mogą obejmować zmiany paliw referencyjnych i wymogów w zakresie badania emisji spalin i hałasu oraz kryteriów trwałości.

Artykuł 50

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych powierza się Komisji na warunkach określonych w niniejszym artykule.
2. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w artykule 49, następuje na czas nieokreślony od dnia określonego w art. 60.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 49, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie uprawnień określonych w tej decyzji. Staje się ona skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub od późniejszej daty, która jest w niej określona. Nie wpływa ona na ważność aktów delegowanych już obowiązujących.
4. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja powiadamia o tym równocześnie Parlament Europejski i Radę.
5. Akt delegowany przyjęty zgodnie z art. 49 wchodzi w życie wyłącznie w przypadku braku sprzeciwu Parlamentu Europejskiego lub Rady, w ciągu 2 miesięcy od notyfikacji tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub też jeśli przed upływem tego terminu Parlament Europejski i Rada poinformują Komisję, że nie zamierzają zgłosić sprzeciwu. Wspomniany termin przedłuża się o 2 miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 51
Akty wykonawcze

Środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy, zapewniające jej stosowanie w jednolity sposób, w szczególności w odniesieniu do wdrożenia wymogów przewidzianych w art. 25 i przepisów dotyczących kategorii projektowych jednostek, tabliczek znamionowych, zapobiegania zrzutom zanieczyszczeń oraz świateł nawigacyjnych przewidzianych w załączniku I część A, zostaną przyjęte zgodnie z procedurą, o której mowa w art. 52 ust. 2.

Artykuł 52
Procedura komitetowa

1. Komisję wspiera komitet. Komitet jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011 z uwzględnieniem przepisów jego art. 8.

ROZDZIAŁ VIII

SZCZEGÓŁOWE PRZEPISY ADMINISTRACYJNE

Artykuł 53 *Sprawozdawczość*

Do dnia *[[dd/mm/rrrr] r., pięć lat po dacie, o której mowa w art. 57 ust. 1 akapit drugi]* i po każdym kolejnych pięciu latach państwa członkowskie przekazują Komisji sprawozdanie z wdrażania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie zawiera ocenę sytuacji dotyczącej bezpieczeństwa i wpływu na środowisko produktów oraz skuteczności funkcjonowania niniejszej dyrektywy, a także prezentację prowadzonych przez to państwo członkowskie działań związanych z nadzorem rynku.

Komisja sporządza i publikuje streszczenie tych krajowych sprawozdań.

Artykuł 54 *Uzasadnienie środków*

Każdy środek podjęty na mocy niniejszej dyrektywy, mający na celu zakazanie lub ograniczenie wprowadzania do obrotu lub przekazywania do eksploatacji produktu, wycofanie produktu z obrotu lub wycofanie go od konsumentów, zawiera dokładne uzasadnienie powodów, dla których środek ten został podjęty.

Zainteresowana strona jest niezwłocznie powiadamiana o takich środkach, a także o środkach odwoławczych przysługujących jej zgodnie z obowiązującym prawem w danym państwie członkowskim oraz o terminach mających zastosowanie do takich środków.

Artykuł 55 *Przejrzystość*

Komisja podejmie wszelkie niezbędne środki w celu zapewnienia dostępności danych mających wpływ na wszystkie decyzje podejmowane w związku ze stosowaniem niniejszej dyrektywy.

Artykuł 56 *Sankcje*

Państwa członkowskie ustanawiają reguły w sprawie sankcji, w tym sankcji karnych w odniesieniu do poważnych naruszeń, stosowanych w razie naruszeń przepisów krajowych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą i wprowadzają wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić wdrażanie tych sankcji.

Przewidziane kary są skuteczne, współmierne i odstraszające oraz mogą zostać zastrzone, jeżeli dany podmiot gospodarczy lub prywatny importer w przeszłości naruszył w podobny sposób przepisy niniejszej dyrektywy.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych przepisach najpóźniej do *[[dd/mm/rrrr] r., data określona w art. 57 ust. 1 akapit drugi]* oraz powiadamiają ją niezwłocznie o wszelkich późniejszych zmianach dotyczących tych przepisów.

ROZDZIAŁ IX PRZEPISY KOŃCOWE I PRZEJŚCIOWE

Artykuł 57 Transpozycja

1. Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia [[dd/mm/rrrr] r. 18 miesięcy po wejściu w życie przewidzianym w art. 61], przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia [[dd/mm/rrrr] r. dwa lata po wejściu w życie przewidzianym w art. 61].

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 58 Okres przejściowy

1. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani wprowadzania do użytku produktów objętych dyrektywą 94/25/WE, które są zgodne z tą dyrektywą i które zostały wprowadzone do obrotu lub przekazane do eksploatacji przed dniem [dd/mm/rrrr] r. (1 rok od daty, o której mowa w art. 57 akapit drugi).
2. Państwa członkowskie nie utrudniają udostępniania na rynku ani wprowadzania do użytku silników przyczepnych z zapłonem iskrowym o mocy mniejszej niż 15 kilowatów, które spełniają wymagania pod względem granicznych wielkości emisji spalin etapu I, określonych w załączniku I część B pkt 2.1, i które zostały wyprodukowane przez małe i średnie przedsiębiorstwa w rozumieniu zalecenia Komisji 2003/361/WE²⁵ i wprowadzone do obrotu przed dniem [dd/mm/rrrr] r. (4 lata od daty, o której mowa w art. 57 akapit drugi).

²⁵ Dz.U. [...]

Artykuł 59
Uchylenie

Dyrektywa 94/25/WE traci moc z dniem *[[dd/mm/rrrr] r., data określona w art. 57 ust. 1 akapit drugi]*.

Odesłania do uchylonej dyrektywy odczytuje się jako odesłania do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 60
Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 61
Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w [...].

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

ZASADNICZE WYMOGI

A. Zasadnicze wymogi bezpieczeństwa dotyczące projektowania i budowy.

1. KATEGORIE PROJEKTOWE JEDNOSTEK PŁYWAJĄCYCH

Kategoria projektowa	Siła wiatru (stopnie skali Beauforta)	Znacząca wysokość fali ($H^{1/3}$, metry)
A – „Oceaniczna”	przekraczająca 8	przekraczająca 4
B – „Pełnomorska”	do 8 włącznie	do 4 włącznie
C – „Przybrzeżna”	do 6 włącznie	do 2 włącznie
D – „Na wody osłonięte”	do 4 włącznie	do 0,3 włącznie

Objaśnienia:

- A. OCEANICZNA: jednostki zaprojektowane do dalekich rejsów w warunkach, gdy siła wiatru może przekroczyć 8 stopni (w skali Beauforta), a znacząca wysokość fal może osiągać 4 m i więcej, ale z wyłączeniem warunków nienormalnych, będące w znacznym stopniu samowystarczalne.
- B. PEŁNOMORSKA: jednostki zaprojektowane do rejsów pełnomorskich przy sile wiatru dochodzącej do 8°B włącznie i fali o wysokości znaczącej do 4 m włącznie.
- C. PRZYBRZEŻNA: jednostki zaprojektowane do rejsów po wodach przybrzeżnych, dużych zatokach, zalewach, jeziorach i rzekach, przy sile wiatru dochodzącej do 6°B włącznie i fali o wysokości znaczącej do 2 metrów włącznie.
- D. NA WODY OSŁONIĘTE: jednostki zaprojektowane do rejsów po osłoniętych wodach przybrzeżnych, małych zatokach, małych jeziorach, rzekach i kanałach przy sile wiatru dochodzącej do 4°B włącznie i fali o wysokości znaczącej do 0,3 m włącznie, sporadycznie do maksymalnej wysokości 0,5 m, na przykład wytworzonej przez przepływające statki.

Rekreacyjne jednostki pływające każdej z kategorii muszą być zaprojektowane i skonstruowane tak, aby wytrzymały warunki eksploatacji pod względem stabilności, pływalności oraz innych zasadniczych wymogów wymienionych w załączniku I i aby były łatwe w obsłudze.

2. WYMAGANIA OGÓLNE

2.1. Identyfikacja jednostki pływającej

Każda jednostka pływająca musi być oznaczona 14-cyfrowym numerem identyfikacyjnym zawierającym następujące informacje:

- (29) kod identyfikacyjny producenta,
- (30) kraj produkcji,
- (31) niepowtarzalny numer seryjny,
- (32) miesiąc i rok produkcji,
- (33) rok modelu.

Szczegółowe wymagania w zakresie oznakowania, o których mowa w pierwszym akapicie, są zawarte w odpowiedniej normie zharmonizowanej.

2.2. Tabliczka znamionowa

Każda jednostka pływająca powinna posiadać trwale przymocowaną tabliczkę znamionową, niezależnie od numeru identyfikacyjnego kadłuba, zawierającą co najmniej następujące informacje:

- a) nazwę producenta, zarejestrowaną nazwę handlową lub zarejestrowany znak towarowy;
- b) oznakowanie CE;
- c) kategorię projektową jednostki, zgodnie z sekcją 1;
- d) maksymalne obciążenie zalecane przez producenta zgodnie z pkt 3.6, wyłączając ciężar zawartości stałych zbiorników w stanie pełnym;
- e) zalecaną przez producenta liczbę osób, dla przewożenia których jednostka pływająca została zaprojektowana.

W przypadku przywozu prywatnego dane kontaktowe oraz zalecenia, o których mowa w lit. a), d) oraz e), muszą uwzględnić dane oraz zalecenia przedstawione przez jednostkę notyfikowaną, która przeprowadziła ocenę zgodności.

2.3. Zabezpieczenia przed wypadnięciem za burtę oraz środki umożliwiające powrót z wody na pokład

Jednostka pływająca powinna być zaprojektowana tak, aby zminimalizować ryzyko wypadnięcia za burtę i ułatwić możliwość powrotu na pokład.

2.4. Widoczność z głównego stanowiska sterowania

Główne stanowisko sterowania jednostek motorowych w normalnych warunkach (pod względem prędkości i obciążenia) powinno zapewniać sternikowi dobrą widoczność we wszystkich kierunkach.

2.5. Instrukcja obsługi

Zgodnie z przepisami art. 7 ust. 7 oraz art. 9 ust. 4 każda jednostka pływająca powinna być wyposażona w instrukcję obsługi. W instrukcji należy zwrócić szczególną uwagę na ryzyko

pożaru i zalania oraz podać informacje wymienione w pkt 2.2, 3.6 i 4, a także masę jednostki pływającej bez ładunku w kilogramach.

3. WYMAGANIA KONSTRUKCYJNE

3.1. Konstrukcja

Dobór i zestawienie materiałów oraz konstrukcja powinny zapewniać odpowiednią wytrzymałość jednostki pływającej pod każdym względem. Pod uwagę należy wziąć w szczególności kategorię projektową określoną w sekcji 1 oraz zalecane przez producenta maksymalne obciążenie określone w pkt 3.6.

3.2. Stateczność i wolna burta

Jednostka pływająca powinna mieć wystarczającą stateczność i wolną burtę stosownie do jej kategorii projektowej określonej w sekcji 1 oraz zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia określonego w pkt 3.6.

3.3. Pływalność i utrzymywanie się na powierzchni

Jednostka pływająca powinna być zbudowana tak, aby jej charakterystyka dotycząca pływalności była odpowiednia do jej kategorii projektowej określonej w pkt 1.1 oraz do zalecanego przez producenta maksymalnego obciążenia określonego w pkt 3.6. Wszystkie jednostki wielokadłubowe z częścią mieszkalną powinny być zaprojektowane tak, aby nie były podatne na wywrócenie się lub aby zapewniały wystarczającą pływalność w pozycji odwróconej.

Jednostki pływające o długości mniejszej niż sześć metrów narażone na zalanie wodą, gdy są używane zgodnie ze swoją kategorią projektową, powinny być wyposażone w odpowiednie środki zapewniające utrzymywanie się na powierzchni po zalaniu.

3.4. Otwory w kadłubie, pokładzie i nadbudówce

Otwory w kadłubie, pokładzie (pokładach) i nadbudówce nie powinny osłabiać integralności konstrukcyjnej jednostki pływającej, ani jej odporności na wpływy atmosferyczne w przypadku, gdy są zamknięte.

Okna, iluminatory, drzwi i pokrywy luków powinny być odporne na ciśnienie wody, któremu mogą być poddane w miejscu swego umieszczenia, jak też wytrzymywać punktowe obciążenie pochodzące od osób poruszających się na pokładzie.

Przejścia burtowe umożliwiające przepływ wody do wewnątrz i na zewnątrz kadłuba, umieszczone poniżej linii wodnej przy maksymalnym obciążeniu zalecanym przez producenta określonym w pkt 3.6, powinny być wyposażone w łatwo dostępne środki odcinające przepływ wody.

3.5. Niezatapialność

Wszystkie jednostki pływające powinny być zaprojektowane tak, aby ograniczyć do minimum ryzyko ich zatopienia.

W stosownych przypadkach szczególną uwagę należy zwracać się na:

- a) kokpity i studzienki, które powinny być samoodpływowe lub posiadać inne środki zabezpieczające wewnątrz jednostki pływającej przed zalaniem wodą;
- b) urządzenia wentylacyjne;
- c) usuwanie wody za pomocą pomp lub innych środków.

3.6. Maksymalne obciążenie zalecane przez producenta

Zalecane przez producenta maksymalne obciążenie w kilogramach (paliwo, woda, prowiant, wyposażenie, ludzie), dla jakiego jednostka pływająca została zaprojektowana, powinno być określone z uwzględnieniem kategorii projektowej jednostki pływającej (sekcja 1), stateczności i wolnej burty (pkt 3.2) oraz pływalności i utrzymywania się na powierzchni (pkt 3.3).

3.7. Miejsce na tratwę ratunkową

Na wszystkich jednostkach pływających kategorii A i B oraz jednostkach kategorii C i D o długości większej niż sześć metrów powinno znajdować się co najmniej jedno miejsce służące do przechowywania tratw ratunkowych, mogących pomieścić liczbę osób, na którą jednostka została zaprojektowana, zalecaną przez producenta. Miejsca przechowywania tratw ratunkowych powinny być zawsze łatwo dostępne.

3.8. Wyjścia awaryjne

Wszystkie jednostki wielokadłubowe z częścią mieszkalną, które są podatne na przewrócenie się, gdy są używane zgodnie ze swoją kategorią projektową, powinny być wyposażone w wyjścia awaryjne umożliwiające opuszczenie jednostki w przypadku przewrócenia się.

Wszystkie jednostki pływające powinny być wyposażone w wyjścia awaryjne umożliwiające ewakuację w przypadku pożaru.

3.9. Kotwiczenie, cumowanie i holowanie

Wszystkie jednostki pływające, uwzględniając ich kategorię projektową i właściwości, powinny być wyposażone w co najmniej jeden solidny punkt mocowania lub w inne środki umożliwiające bezpieczne przeniesienie obciążeń pochodzących od kotwiczenia, cumowania oraz holowania.

4. WŁAŚCIWOŚCI OBSŁUGI

Producent musi zapewnić zadowalające właściwości obsługi jednostki pływającej w przypadku zastosowaniu najmocniejszego silnika, dla którego została ona zaprojektowana i zbudowana. W przypadku wszystkich silników dla jednostek rekreacyjnych maksymalna moc znamionowa silnika powinna być podana w instrukcji obsługi.

5. WYMAGANIA DOTYCZĄCE INSTALACJI

5.1. Silniki i pomieszczenia maszynowe

5.1.1. Silniki stacjonarne

Wszystkie silniki stacjonarne powinny być umieszczane w pomieszczeniu oddzielnym od pomieszczeń mieszkalnych i zamontowane tak, aby zminimalizować ryzyko pożaru i rozprzestrzeniania się ognia oraz zagrożenia ze strony toksycznych spalin, wysokiej temperatury, hałasu oraz wibracji w pomieszczeniach mieszkalnych.

Części i osprzęt silnika wymagające częstych przeglądów lub obsługi powinny być łatwo dostępne.

Materiał izolacyjny w pomieszczeniach maszynowych nie powinien podtrzymywać spalania.

5.1.2. Wentylacja

Pomieszczenia maszynowe powinny być wentylowane. Należy zapobiec niebezpieczeństwu przedostania się wody do pomieszczenia maszynowego przez wszystkie otwory wentylacyjne.

5.1.3. Części odsłonięte

Jeżeli silnik nie jest osłonięty pokrywą lub własną obudową, jego odkryte ruchome i gorące części, mogące spowodować obrażenia, powinny być skutecznie osłonięte.

5.1.4. Rozruch silników przyczepnych

Wszystkie jednostki pływające wyposażone w silniki przyczepne muszą posiadać urządzenie uniemożliwiające rozruch silnika przy włączonym sprzęgle, chyba że:

- a) silnik wytwarza ciąg statyczny mniejszy niż 500 N (Newtonów);
- b) silnik ma urządzenie dławiące, ograniczające ciąg statyczny przy rozruchu silnika do 500 N.

5.1.5. Skuter wodny poruszający się bez sternika

Skuter wodny powinien być wyposażony w silnik wyłączający się automatycznie lub w urządzenie automatyczne, zapewniające zmniejszenie prędkości i poruszanie się jednostki ruchem kolistym do przodu, w przypadku gdy sternik świadomie opuści jednostkę lub z niej spadnie.

5.2. Układ paliwowy

5.2.1. Postanowienia ogólne

Urządzenia do pobierania, przechowywania, odpowietrzania i doprowadzania paliwa powinny być zaprojektowane i wykonane tak, aby zminimalizować ryzyko pożaru i wybuchu.

5.2.2. Zbiorniki paliwa

Zbiorniki paliwa, przewody i węże powinny być zabezpieczone i oddalone od źródeł wysokich temperatur lub przed nimi osłonięte. Materiał i sposób wykonania zbiorników powinien odpowiadać ich pojemności i rodzajowi paliwa.

Zbiorniki paliwa przeznaczone na benzynę nie powinny stanowić części kadłuba oraz są:

- a) chronione przed pożarem powstałym w silniku i przed innymi potencjalnymi źródłami zapłonu;
- b) oddzielone od pomieszczeń mieszkalnych.

Zbiorniki paliwa służące na olej napędowy mogą stanowić integralną część kadłuba.

5.3. Instalacja elektryczna

Instalacje elektryczne należy zaprojektować i wykonać tak, aby w normalnych warunkach eksploatacyjnych zapewniały prawidłowe funkcjonowanie jednostki pływającej i ograniczały do minimum zagrożenie pożarem i porażeniem prądem.

Należy zwrócić uwagę na zabezpieczenia wszystkich obwodów zasilanych z akumulatorów przed przeciążeniem i zwarciami, z wyjątkiem obwodu rozrusznika silnika.

Należy zapewnić wentylację, aby nie dopuścić do gromadzenia się gazów wydzielanych z akumulatorów. Akumulatory należy solidnie zamocować i zabezpieczyć przed zalaniem wodą.

5.4. Urządzenia sterowe

5.4.1. Postanowienia ogólne

Urządzenia sterowe i urządzenia służące do kontroli napędu powinny być tak zaprojektowane i wykonane, aby umożliwiały przeniesienie obciążeń występujących w przewidywalnych warunkach pracy.

5.4.2. Sterowanie awaryjne

Jednostki żaglowe oraz jednostki motorowe napędzane jednym wbudowanym silnikiem, wyposażone w zdalne urządzenie sterowe, muszą być wyposażone w awaryjne środki pozwalające na sterowanie jednostką pływającą przy zmniejszonej prędkości.

5.5. Instalacja gazowa

Instalacje gazowe dla celów gospodarczych powinny umożliwiać odprowadzanie pary oraz być zaprojektowane i wykonane tak, aby uniknąć nieszczelności i zagrożenia wybuchem oraz umożliwiać sprawdzenie szczelności. Materiały i elementy instalacji powinny być dostosowane do określonego używanego gazu, tak aby wytrzymały naprężenia i czynniki środowiska morskiego.

Każde urządzenie gazowe powinno być wyposażone w urządzenie samoczynnie odcinające dopływ gazu w przypadku zgaśnięcia płomienia, obsługujące wszystkie palniki. Każdy

odbiornik gazu powinien mieć oddzielne doprowadzenie gazu i oddzielne urządzenie zamykające. Należy zapewnić odpowiednią wentylację, aby zapobiec zagrożeniom spowodowanym przez wycieki gazu i przez produkty spalania.

Wszystkie jednostki pływające z wbudowaną na stałe instalacją gazową powinny być wyposażone w schowek na butle gazowe. Schowek ten musi być oddzielony od pomieszczeń mieszkalnych, dostępny jedynie z zewnątrz i mieć wentylację odprowadzającą ulatniający się gaz za burtę.

5.6. Ochrona przeciwpożarowa

5.6.1. Postanowienia ogólne

Rodzaj zainstalowanego wyposażenia oraz rozplanowanie jednostki pływającej powinno uwzględniać ryzyko rozprzestrzenienia się pożaru. Szczególną uwagę należy zwrócić na otoczenie źródeł otwartego ognia, gorących powierzchni silników i urządzeń pomocniczych, odpowietrzeń zbiorników oleju i paliwa, nieosłoniętych przewodów paliwowych i olejowych oraz w szczególności na prowadzenie przewodów elektrycznych z dala od źródeł ciepła lub nagranych powierzchni.

5.6.2. Sprzęt pożarniczy

Rekreacyjna jednostka pływająca powinna być wyposażona w sprzęt pożarniczy odpowiedni do zagrożenia pożarowego lub należy wskazać jego położenie i pojemność. Jednostka nie powinna być użytkowana bez zainstalowanego właściwego sprzętu pożarniczego. Maszynownia powinna być chroniona przez system przeciwpożarowy pozwalający uniknąć potrzeby otwarcia przedziału maszynowego w przypadku pożaru. Znajdujące się w wyposażeniu przenośne gaśnice powinny być umieszczone w miejscach łatwo dostępnych, a co najmniej jedna z nich musi być łatwo dostępna z miejsca sterowania rekreacyjną jednostką pływającą.

5.7. Światła nawigacyjne

Jeżeli zainstalowane są światła nawigacyjne, powinny spełniać wymagania przepisów COLREG 1972 (Międzynarodowe przepisy o zapobieganiu zderzeniom na morzu) lub CEVNI (Europejski kodeks żeglugi po śródlądowych drogach wodnych).

5.8. Zapobieganie zrzutom zanieczyszczeń i urządzenia ułatwiające usuwanie odpadów na lądzie

Jednostka pływająca powinna być skonstruowana tak, aby nie dopuścić do przypadkowego odprowadzenia zanieczyszczeń (olej, paliwo itd.).

Jednostka pływająca wyposażona w toalety powinna posiadać zbiorniki nieczystości lub systemy oczyszczania ścieków.

Jednostki pływające z zainstalowanymi zbiornikami nieczystości powinny być wyposażone w standardowe połączenie umożliwiające podłączenie przewodów rurowych urządzeń odbiorczych do przewodu odprowadzającego zanieczyszczenia z jednostki.

Ponadto wszelkie rury do odprowadzania odchodów ludzkich przechodzące przez kadłub powinny być wyposażone w zawory z zabezpieczeniem w pozycji zamkniętej.

B. Wymogi zasadnicze dotyczące emisji spalin z silników napędowych

Silniki napędowe powinny spełniać zasadnicze wymogi w zakresie emisji spalin ustanowione w niniejszej części.

1. IDENTYFIKACJA SILNIKA

1.1. Silnik powinien posiadać wyraźne oznaczenie zawierające następujące informacje:

- a) znak towarowy producenta lub jego nazwę handlową;
- b) w stosownych przypadkach typ silnika, rodzina silnika;
- c) niepowtarzalny numer identyfikacyjny silnika;
- d) oznakowanie CE.

1.2. Oznaczenia, o których mowa w pkt 1.1, muszą zachować trwałość przez okres normalnego cyklu życia silnika, być wyraźnie widoczne i nieusuwalne. Oznakowania lub tabliczki należy umieszczać w taki sposób, aby były trwale zamocowane przez okres normalnego cyklu życia silnika i w przypadku ich zużycia nie mogły być usunięte bez ich zniszczenia lub zamazania.

1.3. Oznaczenia powinny być zamocowane do części silnika niezbędnej do jego normalnego działania i normalnie niewymagającej wymiany w okresie cyklu życia silnika.

1.4. Oznaczenia muszą być umieszczone w taki sposób, aby były łatwo widoczne po zmontowaniu wszystkich części koniecznych do działania silnika.

2. WYMAGANIA DOTYCZĄCE EMISJI SPALIN

Silniki napędowe powinny być zaprojektowane, skonstruowane i zmontowane w taki sposób, że po prawidłowym zainstalowaniu i przy normalnym użytkowaniu emisje nie przekraczają granicznych wielkości przedstawionych w tabeli 1 w pkt 2.1 oraz w tabeli 2 i 3 w pkt 2.2:

2.1. **Wielkości mające zastosowanie do [dd/mm/rrrr (koniec okresu przejściowego, o którym mowa w art. 58 (etap I)] r.:**

Tabela 1

(g/kWh)

Typ	Tlenek węgla $CO = A + B/P_N^n$			Węglowodory $HC = A + B/P_N^n$			Tlenki azotu NO_x	Cząstki stałe PT
	A	B	n	A	B	n		

Silnik dwusuwowy z zapłonem iskrowym	150,0	600,0	1,0	30,0	100,0	0,75	10,0	Nie dotyczy
Silnik czterosuwowy z zapłonem iskrowym	150,0	600,0	1,0	6,0	50,0	0,75	15,0	Nie dotyczy
Silnik wysokoprężny	5,0	0	0	1,5	2,0	0,5	9,8	1,0

gdzie A, B i n są stałymi zgodnie z tabelą, a P_N jest znamionową mocą silnika w kW.

2.2. Wielkości mające zastosowanie od [dd/mm/rrrr (koniec okresu przejściowego, o którym mowa w art. 58 (etap II)] r.:

Tabela 2:

Graniczne wielkości emisji spalin dla silników wysokoprężnych(**)

Pojemność skokowa SV (litr/cylinder)	Znamionowa moc silnika P_N (kW)	Cząstki stałe PT (g/kWh)	Węglowodory + tlenki azotu HC + NO _x (g/kWh)
$SV < 0,9$	$P_N < 37$	Wartości wskazane w tabeli 1	
	$37 \leq P_N < 75^{(*)}$	0,30	4,7
	$75 \leq P_N < 3700$	0,15	5,8
$0,9 \leq SV < 1,2$	$P_N < 3700$	0,14	5,8
$1,2 \leq SV < 2,5$		0,12	5,8
$2,5 \leq SV < 3,5$		0,12	5,8
$3,5 \leq SV < 7,0$		0,11	5,8

(*) Silniki o znamionowej mocy silnika równej lub przekraczającej 37 kW, ale niższej niż 75 kW, o pojemności skokowej poniżej 0,9 litra/cylinder nie mogą przekraczać granicznej wielkości emisji PT wynoszącej 0,20 g/kWh oraz połączonej granicznej wielkości emisji HC+NO_x wynoszącej 5,8 g/kWh.

(**) Żaden silnik wysokoprężny nie może przekraczać granicznej wielkości emisji tlenu węgla (CO) wynoszącej 5,0 g/kWh.

Tabela 3: Graniczne wielkości emisji spalin dla silników z zapłonem iskrowym

Typ silnika	Znamionowa moc silnika P_N (kW)	Tlenek węgla CO (g/kWh)	Węglowodory + tlenki azotu HC + NO _x (g/kWh)
Silniki zaburtowe i stacjonarne	$P_N \leq 373$	75	5
	$373 < P_N \leq 485$	350	16
	$P_N > 485$	350	22
Silniki przyczepne oraz silniki wykorzystywane w skuterach wodnych	$P_N \leq 4,3$	$500 - 5,0 \times P_N$	30
	$40 \geq P_N > 4,3$	$500 - 5,0 \times P_N$	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$
	$P_N > 40$	300	$15,7 + \left(\frac{50}{P_N^{0,9}} \right)$

2.3. Cykle badawcze i paliwa odniesienia

2.3.1. Stosowane cykle badawcze oraz współczynniki ważenia:

W przypadku silników wysokoprężnych z regulacją prędkości stosuje się cykl badawczy E1 lub E5. W przypadku silników z zapłonem iskrowym z regulacją prędkości stosuje się cykl badawczy E4. W odniesieniu do silników wysokoprężnych z regulacją prędkości o znamionowej mocy przekraczającej 130 kW można również stosować cykl badawczy E3.

Cykl E1, numer fazy	1	2	3	4	5
Prędkość	Znamionowa		Obrotowa pośrednia		Niska na biegu jałowym
Moment obrotowy, %	100	75	75	50	0
Współczynnik ważenia	0,08	0,11	0,19	0,32	0,3

Cykl E3, numer fazy	1	2	3	4	
Prędkość, %	100	91	80	63	
Moc, %	100	75	50	25	
Współczynnik ważenia	0,2	0,5	0,15	0,15	
Cykl E4, numer fazy	1	2	3	4	5
Prędkość, %	100	80	60	40	Bieg jałowy
Moment obrotowy, %	100	71,6	46,50	25,3	0
Współczynnik ważenia	0,06	0,14	0,15	0,25	0,40
Cykl E5, numer fazy	1	2	3	4	5
Prędkość, %	100	91	80	63	Bieg jałowy
Moment obrotowy, %	100	75	50	25	0
Współczynnik ważenia	0,08	0,13	0,17	0,32	0,3

2.4. Zastosowanie rodziny silników i wybór silnika macierzystego

Spośród asortymentu produkowanych przez siebie silników producent silnika odpowiada za wskazanie tych silników, które mają zostać włączone do rodziny.

Silnik macierzysty powinien być wybierany z rodziny silników w taki sposób, by jego charakterystyka emisji była reprezentatywna dla wszystkich silników należących do danej rodziny. Silnik o właściwościach, które mogą prowadzić do wytwarzania najwyższych wartości emisji jednostkowych (wyrażonych w gramach na kilowatogodzinę) przy dokonywaniu pomiaru w ramach stosowanego cyklu badawczego, powinien zazwyczaj zostać wybrany jako silnik macierzysty danej rodziny.

2.5. Paliwa badawcze

Paliwa badawcze wykorzystywane do badań wartości emisji powinny posiadać następujące parametry:

Benzyna

Właściwość	RF-02-99		RF-02-03	
	Bezołowiowa		Bezołowiowa	
	min	max	min	max
Badawcza liczba oktanowa (RON):	95	---	95	---
Motorowa liczba oktanowa (MON)	85	---	85	---
Gęstość w temperaturze 15 °C (kg/m ³)	748	762	740	754
Początkowa temperatura wrzenia (°C)	24	40	24	40
wartość procentowa masy siarki (mg/kg)	---	100	---	10
Zawartość ołowiu (mg/l)	---	5	---	5
Prężność par według Reida (kPa)	56	60	---	---
Prężność par (DVPE) (kPa)	---	---	56	60

Olej napędowy				
Właściwość	RF-06-99		RF-06-03	
	min	max	min	max
	Liczba cetanowa	52	54	52
Gęstość w temperaturze 15 °C (kg/m ³)	833	837	833	837
Końcowa temperatura wrzenia (°C)	---	370	---	370
Temperatura zapłonu (°C)	55	---	55	---
wartość procentowa masy siarki (mg/kg)	Do ustalenia	300 (50)	---	10
wartość procentowa masy popiołu (%)	Do ustalenia	0,01	---	0,01

Jednostka notyfikowana może uznać badania przeprowadzone z udziałem innego paliwa badawczego, jak wskazano w normie zharmonizowanej.

3. TRWAŁOŚĆ

Producent silnika powinien dostarczyć instrukcje instalacji i obsługi silnika, których stosowanie powinno oznaczać że przy normalnym użytkowaniu silnik będzie w dalszym ciągu spełniał wymóg granicznych wielkości wskazanych w pkt 2.5. w okresie jego normalnego cyklu życia i w normalnych warunkach użytkowania.

Informacje te producent silnika uzyskuje na podstawie wcześniejszych badań opartych na normalnych cyklach pracy i obliczeń zmęczenia części składowych w taki sposób, aby mógł on przygotować niezbędne instrukcje obsługi i wydać je w momencie pierwszego wprowadzenia do obrotu nowych silników.

Za okres normalnego cyklu życia silnika uważa się:

- a) w przypadku silników wysokoprężnych, 480 godzin pracy lub 10 lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej;
- b) w przypadku stacjonarnych lub zaburtowych silników z zapłonem iskrowym z zintegrowanym układem wydechowym lub bez niego:
 - (i) o mocy znamionowej niższej niż 373 kW: 480 godzin pracy lub 10 lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej,
 - (ii) w przypadku silników należących do kategorii $373 < PN \leq 485$ kW: 150 godzin pracy lub 3 lata, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej,
 - (iii) w przypadku silników należących do kategorii $PN > 485$ kW: 50 godzin pracy lub 1 rok, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej,
- c) silniki skuterów wodnych: 350 godzin pracy lub pięć lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej;
- d) w przypadku silników przyczepnych: 350 godzin pracy lub 10 lat, zależnie od tego, który z tych okresów upłynie wcześniej.

4. INSTRUKCJA UŻYTKOWNIKA

Każdy silnik jest dostarczany z instrukcją użytkownika w języku lub językach Unii ustalonych przez państwo członkowskie, w którym silnik ma zostać wprowadzony do obrotu.

Instrukcja użytkownika:

- a) zawiera instrukcje instalacji i obsługi potrzebne do zapewnienia sprawnego funkcjonowania silnika celem spełnienia wymagań przewidzianych w pkt 3 (Trwałość);
- b) podaje moc silnika, mierzoną zgodnie z normą zharmonizowaną.

C. Wymogi zasadnicze dotyczące emisji hałasu

Rekreacyjne jednostki pływające z silnikiem stacjonarnym lub silnikiem zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego, skutery wodne oraz silniki przyczepne i silniki zaburtowe ze zintegrowanym układem wydechowym spełniają wymogi zasadnicze dotyczące emisji hałasu przedstawione w niniejszej części.

1. POZIOMY EMISJI HAŁASU

- 1.1. Rekreacyjne jednostki pływające z silnikiem stacjonarnym lub z silnikiem zaburtowym bez zintegrowanego układu wydechowego, skutery wodne oraz silniki przyczepne i silniki zaburtowe ze zintegrowanym układem wydechowym są zaprojektowane, skonstruowane i zmontowane w taki sposób, że emisje hałasu nie przekraczają granicznych wielkości zawartych w poniższej tabeli:

Tabela	
Znamionowa moc silnika (silnik pojedynczy) w kW	Maksymalny poziom ciśnienia akustycznego = L_{pASmax} w dB
$P_N \leq 10$	67
$10 < P_N \leq 40$	72
$P_N > 40$	75

gdzie P_N = moc znamionowa pojedynczego silnika w kW przy prędkości znamionowej, a L_{pASmax} = maksymalny poziom ciśnienia akustycznego w dB.

W przypadku zespołów dwusilnikowych i wielosilnikowych dla wszystkich typów silników można stosować wartości większe o 3 dB.

- 1.2. Jako alternatywę dla badań opartych na pomiarze dźwięku, uważa się, że rekreacyjne jednostki pływające z silnikami stacjonarnymi lub silnikami zaburtowymi bez zintegrowanego układu wydechowego spełniają wymagania w zakresie hałasu przedstawione w pkt 1.1, jeżeli ich liczba Froude'a $\leq 1,1$, stosunek mocy do wyporności ≤ 40 , a silnik oraz układ wydechowy są zainstalowane zgodnie ze specyfikacjami producenta.
- 1.3. „Liczba Froude'a” oblicza się, dzieląc maksymalną prędkość jednostki V (m/s) przez pierwiastek kwadratowy z długości linii wodnej lwl (m) pomnożonej przez przyspieszenie ziemskie g ($g - 9,8 \text{ m/s}^2$)

$$Fn = \frac{V}{\sqrt{(g \cdot lwl)}}$$

„Stosunek mocy do wyporności” P/D oblicza się dzieląc znamionową moc silnika P_N (w kW) przez wyporność jednostki D (w tonach) = $\frac{P}{D}$

2. INSTRUKCJA UŻYTKOWNIKA

Instrukcja użytkownika dołączana do rekreacyjnej jednostki pływającej z silnikiem stacjonarnym lub silnikami zaburtowymi z zintegrowanym układem wydechowym lub bez niego oraz do skutera wodnego, wymagana zgodnie z załącznikiem I część A pkt 2.5., powinna zawierać informacje niezbędne do utrzymywania jednostki i układu wydechowego w stanie, który, na ile to możliwe, zapewnia zgodność z określonymi granicznymi wielkościami hałasu przy normalnym użytkowaniu.

Instrukcja użytkownika dołączana do silników przyczepnych oraz silników zaburtowych ze zintegrowanym układem oddechowym, wymagana zgodnie z pkt 4 części B załącznika I, powinna zawierać instrukcje niezbędne do utrzymywania silnika przyczepnego w stanie, który, na ile jest to możliwe, zapewnia przy normalnym użytkowaniu zgodność z określonymi granicznymi wielkościami hałasu.

3. TRWAŁOŚĆ

Przepisy dotyczące trwałości przedstawione w części B sekcja 3 stosuje się odpowiednio do kwestii zgodności z wymaganiami w zakresie emisji hałasu przedstawionymi w [...].

ZAŁĄCZNIK II

ELEMENTY SKŁADOWE jednostki pływającej

- (1) Zabezpieczony przed zapłonem osprzęt silników stacjonarnych i benzynowych silników zaburtowych oraz przestrzeni na zbiorniki z benzyną;
- (2) Urządzenia blokujące rozruch przy włączonym biegu w przypadku silników przyczepnych;
- (3) Koła sterowe, urządzenia sterowe i linki sterociągów;
- (4) Zbiorniki paliwa przeznaczone do instalowania na stałe i węże paliwowe;
- (5) Prefabrykowane luki i iluminatory.

ZAŁĄCZNIK III

DEKLARACJA PRODUCENTA LUB JEGO UPOWAŻNIONEGO PRZEDSTAWICIELA NA TERYTORIUM UNII LUB OSOBY ODPOWIEDZIALNEJ ZA WPROWADZENIE CZĘŚCIOWO UKOŃCZONEJ JEDNOSTKI PŁYWAJĄCEJ LUB JEJ ELEMENTU SKŁADOWEGO DO OBROTU

(art. 6 ust. 2 i 3)

- A. Deklaracja producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego swoją siedzibę w Unii, o której to deklaracji mowa w art. 6 ust. 2, zawiera następujące informacje:
- a) nazwę i adres producenta;
 - b) nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela mającego swoją siedzibę w Unii lub, w stosownych przypadkach, osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu;
 - c) opis częściowo ukończonej jednostki pływającej;
 - d) oświadczenie, że częściowo ukończona jednostka pływająca spełnia wymagania zasadnicze mające zastosowanie na tym etapie konstrukcyjnym; obejmuje ono odniesienia do odpowiednich stosowanych norm zharmonizowanych lub odniesienia do specyfikacji, w stosunku do których deklarowana jest zgodność na tym etapie konstrukcyjnym; a także, że jednostka pływająca zostanie ukończona przez inne osoby fizyczne lub prawne przy zachowaniu pełnej zgodności z przepisami niniejszej dyrektywy.
- B. Deklaracja producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego swoją siedzibę w Unii lub osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu, o której to deklaracji mowa w art. 6 ust. 3, zawiera następujące informacje:
- a) nazwę i adres producenta;
 - b) nazwę i adres upoważnionego przedstawiciela mającego swoją siedzibę w Unii lub, w stosownych przypadkach, osoby odpowiedzialnej za wprowadzenie do obrotu;
 - c) opis elementu składowego;
 - d) oświadczenie, że element składowy spełnia odpowiednie wymagania zasadnicze.

ZAŁĄCZNIK IV

DEKLARACJA ZGODNOŚCI UE

1. Nr xxxxxx (niepowtarzalny numer identyfikacyjny produktu: typ, w stosownych przypadkach numer seryjny):
2. Nazwa i adres producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela [Upoważniony przedstawiciel musi również podać firmę oraz adres producenta] lub prywatnego importera.
3. Przedmiotowa deklaracja zgodności jest wydawana na wyłączną odpowiedzialność producenta lub prywatnego importera, lub osoby, o której mowa w art. 20 ust. 3 lub 4 dyrektywy [...]
4. Przedmiot deklaracji (opis produktu umożliwiający jego identyfikację. W stosownych przypadkach może zawierać zdjęcie):
5. Przedmiot deklaracji opisany w [...] jest zgodny z odpowiednim prawodawstwem harmonizacyjnym Unii:
6. Odwołania do odnośnych norm zharmonizowanych, które zastosowano, lub do specyfikacji, w stosunku do których deklarowana jest zgodność.
7. W stosownych przypadkach jednostka notyfikowana ... (nazwa, numer)... przeprowadziła ... (opis interwencji) ... oraz wydała certyfikat:
8. Wskazanie osoby upoważnionej do składania podpisu w imieniu producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela mającego swoją siedzibę w Unii.
9. Informacje dodatkowe:

deklaracja zgodności zawiera oświadczenie producenta, że silnik, po zainstalowaniu na jednostce pływającej zgodnie z instrukcjami dostarczonymi przez producenta, spełnia wymagania niniejszej dyrektywy dotyczące emisji spalin i hałasu, oraz że silnik ten nie może być wprowadzony do użytku dopóki jednostka pływająca, na której ma być zainstalowany, nie zostanie uznana, jeżeli jest to wymagane, za spełniającą wymagania odpowiedniego przepisu dyrektywy w odniesieniu do wszystkich wskazanych poniżej rodzajów silników:

- a) silników stacjonarnych oraz zaburtowych silników napędowych bez zintegrowanego układu wydechowego;
- b) silników posiadających homologację typu zgodnie z przepisami dyrektywy 97/68/WE, które są zgodne z etapem II przewidzianym w pkt 4.2.3 załącznika I do tej dyrektywy;
- c) silników posiadających homologację typu zgodnie z przepisami dyrektywy 88/77/EWG.

Jeżeli silnik został wprowadzony do obrotu w ramach dodatkowego okresu przejściowego przewidzianego w art. 58 ust. 2, deklaracja zgodności UE zawiera informację o tym fakcie.

Podpisano w imieniu:

(miejsce i data wydania)

(nazwisko, stanowisko) (podpis)

ZAŁĄCZNIK V

RÓWNOWAŻNA ZGODNOŚĆ USTALANA W OPARCIU O OCENĘ POKONSTRUKCYJNĄ

(moduł PCA)

1. Ustalanie zgodności w oparciu o ocenę pokonstrukcyjną jest procedurą mającą na celu ocenę równoważnej zgodności produktu, w przypadku, gdy ani producent, ani jego upoważniony przedstawiciel nie wzięli odpowiedzialności za zgodność tego produktu z przepisami dyrektywy, i w związku z tym osoba fizyczna lub prawna wskazana w art. 20 ust. 2, 3 lub 4, która wprowadza produkt do obrotu lub wprowadza go do użytku na swoją własną odpowiedzialność, przyjmuje na siebie obowiązek zapewnienia równoważnej zgodności tego produktu. Osoba ta wywiązuje się ze zobowiązań przewidzianych w pkt 2 i 4 oraz zapewnia i deklaruje na swoją wyłączną odpowiedzialność zgodność przedmiotowego produktu podlegającego przepisom określonym w pkt 3 z mającymi zastosowanie wymaganiami niniejszej dyrektywy.
2. Osoba wprowadzająca produkt do obrotu lub wprowadzająca go do użytku składa w jednostce notyfikowanej wniosek w sprawie przeprowadzenia oceny pokonstrukcyjnej i musi udostępnić jednostce notyfikowanej dokumenty oraz dokumentację techniczną, umożliwiające jednostce notyfikowanej przeprowadzenie oceny zgodności produktu z wymaganiami niniejszej dyrektywy, oraz wszelkie dostępne informacje dotyczące wykorzystania produktu po jego pierwszym wprowadzeniu do użytku.

Osoba wprowadzająca taki produkt do obrotu lub wprowadzająca go do użytku przechowuje odpowiednie dokumenty i informacje na użytek odpowiednich organów krajowych przez okres 10 lat od przeprowadzenia oceny produktu w zakresie jego równoważnej zgodności zgodnie z procedurą oceny pokonstrukcyjnej.

3. Jednostka notyfikowana bada każdy produkt osobno i dokonuje obliczeń, przeprowadza badania oraz inne oceny w stopniu niezbędnym dla zapewnienia wykazania równoważnej zgodności produktu z odpowiednimi wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Jednostka notyfikowana sporządza i wydaje certyfikat oraz odpowiednie sprawozdanie dotyczące przeprowadzonej oceny zgodności i przechowuje kopię certyfikatu oraz odpowiedniego sprawozdania dotyczącego przeprowadzonej oceny zgodności na użytek odpowiednich organów krajowych przez okres 10 lat po wydaniu tych dokumentów.

Jednostka notyfikowana umieszcza swój numer identyfikacyjny na zatwierdzonym produkcie obok oznakowania zgodności lub zleca jego umieszczenie na własną odpowiedzialność.

W przypadku gdy oceniany produkt jest jednostką pływającą, jednostka notyfikowana zleca również, na własną odpowiedzialność, umieszczenie kodu

identyfikacyjnego jednostki pływającej, o którym mowa w załączniku I część A pkt 2.1, natomiast pole przeznaczone na wpisanie kraju produkcji zostaje wykorzystane do wskazania kraju, w którym jednostka notyfikowana ma siedzibę, a pole przeznaczone na wpisanie kodu identyfikacyjnego producenta zostaje przeznaczone na umieszczenie kodu identyfikacyjnego przypisanego jednostce notyfikowanej w ramach procedury oceny pokonstruktoryjnej, za którym umieszcza się również numer seryjny certyfikatu oceny pokonstruktoryjnej. Pola kodu identyfikacyjnego jednostki pływającej przeznaczone na wpisanie miesiąca i roku produkcji oraz roku modelu wykorzystuje się do wskazania miesiąca i roku przeprowadzenia oceny pokonstruktoryjnej.

4. Oznakowanie zgodności i deklaracja zgodności
 - 4.1. Osoba wprowadzająca produkt do obrotu lub wprowadzająca go do użytku umieszcza oznakowanie CE oraz, na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej, o której mowa w sekcji 3, umieszcza numer identyfikacyjny tej jednostki na produkcie, którego równoważna zgodność z odpowiednimi wymaganiami dyrektywy została oceniona i poświadczona przez jednostkę notyfikowaną.
 - 4.2. Osoba wprowadzająca produkt do obrotu lub wprowadzająca go do użytku sporządza deklarację zgodności UE i przechowuje ją na użytek organów krajowych przez 10 lat od dnia wydania certyfikatu oceny pokonstruktoryjnej. Deklaracja zgodności identyfikuje produkt, dla którego została sporządzona.

Kopia deklaracji zgodności zostaje udostępniona właściwym organom na ich żądanie.
 - 4.3. Jeżeli oceniany produkt jest jednostką pływającą, osoba wprowadzająca jednostkę pływającą do obrotu lub wprowadzająca ją do użytku umieszcza na jednostce pływającej tabliczkę znamionową opisaną w załączniku I część A pkt 2.2, która zawiera sformułowanie „ocena pokonstruktoryjna”, oraz numer identyfikacyjny jednostki pływającej opisany w załączniku I część A pkt 2.1 zgodnie z przepisami ustanowionymi w pkt 3.
5. Jednostka notyfikowana informuje osobę wprowadzającą produkt do obrotu lub wprowadzającą go do użytku o zobowiązaniach nałożonych na nią w ramach procedury oceny pokonstruktoryjnej.

ZAŁĄCZNIK VI

WYMAGANIA UZUPEŁNIAJĄCE OBOWIĄZUJĄCE W PRZYPADKU ZASTOSOWANIA WEWNĘTRZNEJ KONTROLI PRODUKCJI W POŁĄCZENIU Z TESTOWANIEM PRODUKCJI POD NADZOREM USTANOWIONYM W MODULE A1 (ART. 25 UST. 2)

Projekt i konstrukcja

Producent lub inna osoba działająca w jego imieniu poddaje jedną lub kilka jednostek pływających reprezentatywnych dla wyrobów producenta jednemu lub kilku następującym badaniom, równoważnym obliczeniom lub kontroli:

- a) badanie stabilności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.2;
- b) badanie pływalności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.3.

Emisja hałasu

W przypadku rekreacyjnych jednostek pływających wyposażonych w silnik stacjonarny lub silnik zaburtowy bez zintegrowanego układu wydechowego oraz skuterów wodnych jedna lub kilka jednostek pływających reprezentatywnych dla wyrobów producenta jednostek pływających są poddawane przez producenta jednostki pływającej lub w jego imieniu na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta badaniom emisji hałasu określonym w załączniku I część C.

W przypadku silników przyczepnych oraz silników zaburtowych ze zintegrowanym układem wydechowym jeden lub kilka silników z każdej rodziny silników reprezentatywnych dla wyrobów producenta silnika są poddawane przez producenta silnika lub w jego imieniu na odpowiedzialność jednostki notyfikowanej wybranej przez producenta badaniom emisji hałasu określonym w załączniku I część C.

Jeżeli badany jest więcej niż jeden silnik z rodziny silników, w celu zapewnienia zgodności próbki stosuje się metodę statystyczną opisaną w załączniku VII.

ZAŁĄCZNIK VII

OCENA ZGODNOŚCI PRODUKCJI W ZAKRESIE EMISJI SPALIN I HAŁASU

1. W celu sprawdzenia zgodności rodziny silników, z serii produkcyjnej pobiera się próbkę silników. Producent w porozumieniu z jednostką notyfikowaną decyduje o wielkości (n) próbki.
2. Dla każdego regulowanego składnika emisji spalin i hałasu oblicza się średnią arytmetyczną \bar{X} z wyników otrzymanych dla danej próbki. Serię produkcyjną uważa się za zgodną z wymaganiami (decyzja „odpowiada”), jeżeli spełniony jest następujący warunek:

$$\bar{X} + k \cdot S \leq L$$

S jest odchyleniem standardowym, gdzie:

$$S^2 = \Sigma (x - \bar{X})^2 / (n - 1)$$

\bar{X} = średnia arytmetyczna z uzyskanych wyników

x = pojedynczy wynik dla próbki

L = właściwa graniczna wielkość

n = liczba silników w próbce

k = współczynnik statystyczny zależny od n (zob. tabela)

n	2	3	4	5	6	7	8	9	10
k	0,973	0,613	0,489	0,421	0,376	0,342	0,317	0,296	0,279
n	11	12	13	14	15	16	17	18	19
k	0,265	0,253	0,242	0,233	0,224	0,216	0,210	0,203	0,198

Jeżeli $n \geq 20$, to $k = 0,860 / \sqrt{n}$.

ZAŁĄCZNIK VIII

PROCEDURA UZUPEŁNIAJĄCA STOSOWANA W RAMACH OCENY ZGODNOŚCI Z TYPEM PRZEPROWADZANEJ W OPARCIU O WEWNĘTRZNĄ KONTROLĘ PRODUKCJI (MODUŁ C)

Gdy poziom jakości w przypadkach, o których mowa w art. 25 ust. 5, okaże się być niezadowalający, stosuje się następującą procedurę:

silnik zostaje pobrany z serii produkcyjnej i poddany badaniu opisanemu w załączniku I część B. Badane silniki są dotarte częściowo lub całkowicie zgodnie ze specyfikacjami producenta. Jeżeli emisje spalin silnika pobranego z serii produkcyjnej przekraczają wielkości graniczne zgodne z załącznikiem I część B, producent może wystąpić o wykonanie pomiaru na próbce silników pobranej z serii produkcyjnej łącznie z pierwotnie przyjętym silnikiem. W celu zapewnienia zgodności próbki silników określonych w [...] z wymaganiami dyrektywy stosuje się metodę statystyczną opisaną w załączniku VII.

ZAŁĄCZNIK IX

DOKUMENTACJA TECHNICZNA

Dokumentacja techniczna, o której mowa w art. 7 ust. 2 oraz w art. 26, zawiera, w stopniu, w jakim jest to właściwe dla oceny, następujące informacje:

- a) ogólny opis typu;
- b) koncepcyjne rysunki projektowe oraz wykonawcze i schematy elementów składowych, podzespołów, obwodów oraz inne istotne dane;
- c) opisy i wyjaśnienia niezbędne do zrozumienia powyższych rysunków i schematów oraz działania produktu;
- d) wykaz norm, o których mowa w art. 14, stosowanych w całości lub częściowo, oraz opisy rozwiązań zastosowanych w celu spełnienia wymogów zasadniczych w przypadkach, gdy nie zastosowano norm, o których mowa w art. 14;
- e) wyniki wykonanych obliczeń projektowych, przeprowadzonych badań oraz inne istotne dane;
- f) sprawozdania z badań lub obliczenia dotyczące stabilności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.2 i pływalności zgodnie z załącznikiem I część A pkt 3.3;
- g) sprawozdania z badań emisji spalin świadczące o zgodności z załącznikiem I część B sekcja 2;
- h) sprawozdania z badań emisji hałasu świadczące o zgodności z załącznikiem I część C sekcja 1.

**OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI DLA WNIOSKÓW, KTÓRYCH
WPLYW NA BUDŻET OGRANICZA SIĘ WYŁĄCZNIE DO DOCHODÓW**

1. POZYCJE BUDŻETU:

Rozdział i artykuł:

Kwota zapisana w budżecie na dany rok:

2. SKUTEK FINANSOWY

Wniosek nie ma wpływu finansowego

Wniosek nie ma wpływu finansowego na wydatki, lecz ma następujący wpływ finansowy na dochody:

(mln EUR do jednego miejsca po przecinku)

Pozycja budżetu	Dochody ²⁶	Okres 12 miesięcy, od dnia dd/mm/rrrr	[rok n]
Artykuł 52	<i>Wpływ na zasoby własne</i>		
Artykuł ...	<i>Wpływ na zasoby własne</i>		

Sytuacja po rozpoczęciu działania					
	[n+1]	[n+2]	[n+3]	[n+4]	[n+5]
Artykuł ...					
Artykuł ...					

²⁶ W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty rolne, opłaty wyrównawcze od cukru, cła) należy wskazać kwoty netto, tj. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.